

OTKRIVENJE, ČETVRTO POGLAVLJE #2

Jeffersonville, Indiana, SAD
1. siječnja 1961. godine

www.messagehub.info

William Marrion Branham
„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

OTKRIVENJE, ČETVRTO POGLAVLJE #2

1 Tako mi je drago što sam ponovno ovdje ovoga jutra. Upravo sam razmišljao o tome kako ovaj snijeg... Dakle, i da smo sad u Coloradu, ovaj bi snijeg bio uistinu mekan i pahuljast te bi bilo oko četrdeset ispod nule. I mogli biste [Brat Branham izdahne. - urednik] ovako puhnuti i potpuno bi se raspršio. I tako bi bilo cijelu zimu. Ali sada, kako ovdje u ovom gotovo... nekakvom okruženom, središnjem području, sada postaje doista mokro i bljuzgavo i loše i - i jednostavno tako izgleda da bih volio da mogu samo odletjeti preko u Arizonu i čekati dok proljeće ne dođe te se onda vratiti.

Tako se svi mi prehladimo, mikrobi i takvo što upravo se sada nalazi na tlu te će zalediti i potom se odlediti, i onda zalediti i zatim odlediti. I to dolazi gore te to udišemo i imamo upale grla, glavobolje i tegobe i bolove. I o, o, kakvo vrijeme, kakvo mjesto.

Ali postoji zemlja onkraj rijeke,

Koju zovu slatka vječnost,

I do te obale dolazimo samo odredbom vjere,

Jedan po jedan dolazimo do tih vrata

Da prebivamo s besmrtnicima,

Jednoga dana zlatna zvona će oglasiti za tebe i mene.

Tada ondje odlazimo boraviti Doma, zar ne? To je dan koji iščekujemo.

2 Dakle, sinoć sam zaista uživao u tim predivnim službama te stvarima koje sam čuo od svoje braće. Gdje je Pat Tyler, je li ovdje jutros? Pat, o, nisam vidio da sjediš upravo tamo u punom stasu. I - i ja - ja nisam vidio da sjediš tamo. Prvi put da sam uopće imao Pata... čuo Pata kako govori. Doista sam u tome uživao, siguran sam da smo svi uživali.

I zatim taj mali brat koji je ovdje iznio to žestoko svjedočanstvo u propovijedi koje je uistinu zvučalo poput rafala strojnice. Jedan brat, sreo sam ga, iz Ohija. Je li ovdje jutros? Ovdje negdje? Brat Neville je primijetio za njega da se tako brzo ražesti.

Potom brat J. T. Parnell. I - i mislim da nisu došli do brata Beelera. I je li on, brat Parnell, ovdje? Brat Parnell, brat Beeler? Nisam siguran, mislim da sam vidio brata Beelera.

3 Ova svjetla, ovo je... Kada sagrade novi šator nadam se da će srediti stvar drugačije, malo drugačije. Ovo je naš prvi, probni. I stoga, ako ikad dobijemo novi, pa, željeli bismo da je malo drugačiji od ovog, ne možete

vidjeti, želio bih da se šator sagradi ovako nekako nagnuto prema dolje, slušateljstvo. Da gledate izravno u svoje slušateljstvo cijelo vrijeme. I potom, pogotovo na skupovima pronicanja, možete jednostavno ići ravno okolo. Razumijete, uzmete ih ovako ravno okolo, ravno natrag i naprijed. I zatim, čak i ako morate imati mali balkon da biste izišli, bolje je.

4 Ako je Billy ovdje, brat Littlefield me je nazvao sinoć i šalje nacрте tog šatora kojeg sam posvetio tamo, što su arhitekti... Brate Wood, cijena je, vjerujem, petsto dolara samo za arhitekta da ga nacрта. I on - on to šalje s cjenikom i svime za sav materijal i svaku gredu dimenzija dva puta četiri i toliko puta toliko što ide s tim. I to nam šalje te želi doći, a rekao je da će otići k drvosječama i tako dalje i vidjeti ne bi li ih mogao pridobiti da ih izrežu kako su učinili na njegovom. Vrlo lijep šator, nije jako velik, ali je prekrasna građevina.

Stoga sam mu rekao, rekao sam: „Dat ću to povjerenicima i đakonima čim pošalješ Billyju i - i onda ćemo im omogućiti da vide kolika su financiranja, koliko moraju imati za početak izgradnje.”

Rekao je: „Kada to učiniš, dolazim, stavim par radnih hlača i ostajem upravo s tobom tijekom tog vremena.” Brat Littlefield je tako prijazan čovjek, ljubazan čovjek, jako fin.

5 Dakle, osjećate li se svi pripravnima započeti Novu godinu sada? Amen! Stupimo odmah u Novu godinu. Želimo je započeti ispravno služeći Gospodu. Koliko vas je ustalo jutros i zahvalilo Mu za staru godinu i sve što je ona značila te Ga zamolilo da zaboravi prošlost? Pa, mi smo to učinili pored postelje kada smo ustali i potom došli za stol i gdje je obično mali obiteljski oltar, gdje se okupe oko stola i mole.

I stoga uvijek nastojimo uvesti naviku večernje molitve prije nego odemo u postelju. Činim to otkako sam se tek obratio. Ustanem se ujutro i premračno je i premaglovito da hodam, ne znam gdje idem. Ali ako Ga samo zamolim da uzme moju ruku i vodi me tijekom cijelog dana.

6 Dakle, sjećam se, upravo ovdje preko puta ceste, kada sam bio mladić, Billyju Paulu bilo je otprilike tri godine, ili četiri, i živjeli smo baš preko puta ceste. I jedne je večeri htio piti vode a bila je u kuhinji, u posudi s kutlačom. I rekao sam... O, bio sam tako umoran, naporno sam radio cijeli dan i propovijedao pola noći. I -i rekao je: „Tata, želim piti.”

I rekao sam: „Billy, samo idi ravno u kuhinju, na malom je stoliću.” Rekao sam...

Ustao je, protrljao oči i pogledao onamo, rekao je: „Tata, bojim se otići.” Razumijete?

I rekao sam: „Pa, to je... u redu je.” Rekao sam: „Samo odi, dušo, i napij se. Tata je tako umoran.” Tek mala udaljenost, otprilike do tog

prozora.

I on - on je rekao: „Ali bojim se otići, tata.” Razumijete?

7 Pa, ustao sam s mališanom. I dosegnuo je te uhvatio moju ruku i to je bilo dobro: nismo hodali četiri ili pet koraka kada je nabasao na tepih gdje je Meda ispolirala pod i na dio linoleuma, a znate kako je to. I samo se poskliznuo, ali držao sam njegovu ruku i tada me je još toliko jače stisnuo. I potom sam stajao malo tamo te sam pomislio: „Bože, tako je.” Razumijete? „Ne želim učiniti jedan korak bez da Ti držiš moju ruku jer ne znam kada ću se poskliznuti.” Razumijete? „I dokle god mogu osjetiti da Tvoja velika, snažna ruka drži moju, ja znam da ćeš me uspraviti u vrijeme moga...” Razumijete?

8 Stoga nastojim imati naviku toga, da - da držim svoju ruku u Njegovoj. I ponekad sam činio stvari koje su se činile besmislene u mojim vlastitim očima, takve stvari koje se čine toliko neprirodne ljudskom umu, ali ako ih samo pustite na miru, shvatio sam da je to bilo jedino što je moglo biti ispravno učinjeno.

Znate, stvari koje ne izgledaju ispravne ovdje, ako vas Bog odvede u njih, bit će ispravne ovamo negdje, razumijete, jer On zna kako voditi. Stoga, budući da je On naša svedovoljna milost, a sve što trebamo ili do čega nam je stalo je u Njemu, onda odložimo sve drugo sa strane osim Njega i držimo se Božje nepromjenjive ruke.

9 Nekad smo ovdje pjevali jednu pjesmu, nisam je čuo dugo vremena da se pjevala. Dakle, ja ne mogu pjevati a evo... Mislim da nema nikakvih stranaca s nama. Tako da ja... Iz tog razloga nastojim te male pjesmice, znate, jer ih baš volim. I Gene, ako dopustiš da ovo iziđe preko te kasete u javnost... Nekada se ovdje pjevala jedna pjesmica:

Vrijeme je puno brzih promjena.

Ništa na zemlji ne može ostati nepomaknuto.

Gradi nadu na Vječnim stvarima,

Drži se Božje nepromjenjive ruke!

Koliko vas je ikad čulo ovu pjesmu? O, volim je, a vi? Pokušajmo jedan njen stih:

Drži se Božje nepromjenjive ruke!

Drži se Božje nepromjenjive ruke!

Gradi nadu na Vječnim stvarima,

Drži se Božje nepromjenjive ruke!

Pokušajmo jedan stih:

Kad naše putovanje završi,
 A Bogu smo bili vjerni,
 Sjajan i raskošan tvoj dom u Slavi,
 Tvoja uskrsla duša će vidjeti!
 Drži se Božje nepromjenjive ruke!
 Drži se Božje nepromjenjive ruke!
 Gradi nadu na Vječnim stvarima,
 Drži se Božje nepromjenjive ruke!

Ustanimo sada samo trenutak za molitvu, molim vas, dok podižemo jednu svoju ruku Bogu i ponovno to pjevamo:

Drži se Božje nepromjenjive ruke!
 Drži se Božje nepromjenjive ruke!
 Gradi nadu na Vječnim stvarima,
 Drži se Božje nepromjenjive ruke!
 [Brat Branham pjevuši. - urednik]
 ... ne čezni za ispraznim bogatstvima ovog svijeta,
 Koja se tako brzo raspadnu,
 Gradi nadu na Vječnim stvarima,
 One nikad neće proći!

10 Nebeski Oče, dok stojimo, Gospode, jednostavno volimo pjevati te stare pjesme, one prodiru duboko u unutarnje dijelove našeg srca te izražavaju našu ljubav Tebi, živome Bogu. I kada smo podigli svoje ruke, Gospode, ovog jutra, bio je to mali spomen: „Drži naše ruke, Gospode.” Kada sam pričao o Billyju Paulu kako se uhvatio za moju ruku, bio bi pao da ga nisam držao. I, o Bože, koliko bismo puta mi trebali pasti da Ti nisi držao našu ruku! Razmišljajući kako on, bez majke, kao malo dijete... i kako... kako tijekom života, tim putovima kojima je išao odavno bi poginuo, ali tamo je bila velika Ruka koja je mogla dosegnuti gdje moja nije mogla doseći te ga držati. Dakle, tako smo zahvalni za to.

Tako smo sretni što znamo, Gospode, da kada osjetimo kako se naša duša odvaja od ovog tijela, da još uvijek postoji ruka koju možemo dohvatiti te je držati, koja će nas voditi preko rijeke. Zahvaljujemo Ti za te stvari, ovu sigurnost, ovu blagoslovljenu sigurnost koju imamo, Sidro duše, koje nas drži postojanima dok prelazimo ovaj put ili plovimo morem života.

133 Posveti ovu malu crkvu ovoga jutra, Gospode. Posveti svaku osobu ovdje unutra sa Svojim Duhom i neka Duh Sveti uđe u njihova srca, svakoga od nas. Osvježi Duha u onima koji su već... otvorili svoja srca svojom slobodnom voljom, odrekli se svoje vlastite volje i spoznali Tvoju Volju.

Ovi mladi, Gospode, mnogi su od njih tek mala djeca. Kako li ih paziš na Svojim rukama! Kako majka brine o svom mališanu brišući suze s njegovih očiju i - i pružajući mu posebne stvari jer ga ljubi. Tako Ti ljubiš Svoju malu novorođenu djecu, Gospode. Oni još ne mogu hodati, ne mogu čak govoriti. Jedino što mogu činiti je plakati i gledati Mamu. O Bože, drži ih nježno u Svojim rukama, poput malih jaganjaca, i vodi ih dok ne odrastu da mogu hodati. Potom ih vodi, Gospode, putovima službe. Ispuni to.

Oprosti nam grijehе naše kao što mi opraštamo onima koji su sagriješili protiv nas. Ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zla: Jer Tvoje je Kraljevstvo, i sila, i slava zauvijek, kroz Ime Isusa Krista. Amen.

134 Neka vas Bog blagoslovi! Vjerujem da je Gospod učinio nešto za vas ovoga jutra kako biste započeli Novu Godinu na ovoj jednoj stvari: da ljubite Isusa Krista te Ga jednog dana želite vidjeti i ljubiti Ga i živjeti s Njim zauvijek. Moja je želja da nijedan od vas ne bude izgubljen, da svatko od vas bude spašen i ispunjen Duhom Svetim te bude sačuvan do dana Njegovog dolaska jer vjerujem da je on vrlo blizu.

Sada vraćam službu bratu Nevilleu.

blagoslovljeni dionici Njegove milosti,
kao dragulji u Njegovoj kruni sjaje.

O, Bože!

Kada je žeravica dotaknula proroka,
očistivši ga koliko god je čist mogao biti,
kada je Božji Glas rekao: „Tko će nam poći?“
tada je odgovorio: „Evo, ja; mene pošalji.“

131 O, pošalji Anđela ovoga jutra, Kerube sa šest krila, kao što ih je Izaija vidio kako lete zgradom uzvikujući: „Svet, svet, svet Gospodu.“ A Izaija, mladi prorok, rekao je: „Nečistih sam usana i među nečistim narodom, a moje su oči vidjele slavu Gospodnju.“ Zatresli su se stupovi hrama. I Anđeo je sa žrtvenika kliještima uzeo te donio žeravicu i stavio je na njegove usne, rekao: „Očistio sam tvoje usne. Sada prorokuj, sine čovječji.“ Pošalji Anđela ovoga jutra, Gospode, očisti naše usne od svake podlosti. Očisti naša srca i uđi, Gospode. Slomi slobodnu volju. Neka - neka moja volja (u Tebi) bude Tvoja volja, Gospode. O, hoću Tvoju volju u sebi, o Bože. I neka ja i moja crkva i moji ljudi budu tvoji, o Gospode. Mi Ti se predajemo.

132 I kao što je pjesnik nastavio govoriti, Oče:

Milijuni sada umiru u grijehu i sramoti, (Preko u Africi, dolje u Indiji, diljem svijeta, tisuće na sat, a susreću Tebe ne znajući Te.)

Milijuni sada umiru u grijehu i sramoti, (Da, Bože, to razdire moju dušu kada razmišljam o tome.)

Slušaj njihov tužan i gorak plač,
požuri, brate, požuri njihovom utočištu,
brzo odgovori: „Gospodaru, evo, ja.“

Ispuni to, Gospode, ispuni ponovno. Učinio sam svakakve pogreške, Oče, tijekom ove protekle godine, molim Te da mi ih oprostiš. I u ovoj novoj godini, Gospode, iznova me pomaži. Dopusti mi da odem tim milijunima koji sjede onamo umirući u grijehu i sramoti, da im donesem ovo veliko otkrivenje Tvoje Istine donoseći im pomazanje Duhom Svetim, da bi u taj dan mogli doći s istoka i zapada sjajeći kao dragulji u Tvojoj Kruni. Pomogni mi, Gospode, da odem dolje i tragam te ih iskopam iz zemlje, nečiste zemlje, nečiste i prljave u kojoj živimo. I neka vide svetoga Boga koji ih čisti te žive kao kršćani, posvećeni i čisti pred Tobom, kloneći se zla, svakovrsnih svjetovnih zabava i okrećući se živome Bogu i načinivši ih izaslanicima Tvoga Kraljevstva za taj veliki dan.

I molimo, Oče, da kao što je pjesnik rekao: „Taj napušteni i slomljeni brat, vidjevši našu postojanost (stabilnost), vidjevši je, ponovno će živnuti ili se ponovno ohrabriti te pokušati ponovno“; znamo da svedovoljan Bog, ako posrnemo ili padnemo, Njegova je velika ruka tu da nam pomogne. Njegova milost je dovoljna.

11 Sada molimo, Bože, da ovog jutra započnemo Novu godinu hvalospjevima i pjevanjem te s radošću i znajući da će nas Bog voditi tijekom životnog putovanja i preko rijeke smrti u tu obećanu Zemlju. Naše oči ovoga jutra gledaju iza nabujalih potoka Jordana do mjesta gdje rastu polja djeteline te zimzelena prostranstva i molimo, Bože, da naše duše uhvate tu viziju i nikad je ne napuste. Jednoga dana kada budemo morali doći do tog potoka gdje se presijeca, da poput Ilije iz davnine, Božji Ogtrač udari potoke smrti i mi prijeđemo bez straha. Ispuni to, Gospode.

Pomogni nam dok pristupamo Tvojoj Riječi. O Gospode, molim da Svojim Duhom Svetim pomažeš ovu Riječ. Zasigurno nismo dostatni da ih naučavamo, nismo učitelji. Znamo da jedini način na koji ćemo je moći znati je da ovaj veliki glavni Učitelj dođe i zauzme Svoje - Svoje mjesto prebivališta u našim srcima i - i ovlada našim umovima na takav način (i našim mislima) da ćemo... On će nam tumačiti Sveto Pismo. Stvarno ovisimo o tome. I razmišljamo o tome, Bože.

12 O, kako je predivno da takav živi Bog koje je bio od... to je samo rođenje Vječnosti, da bi sišao k smrtnicima te nam pomogao i da bi donio Svoju Riječ te je prinio u naša usta i srca i uši da bismo je mogli čuti te živjeti, da bi nas otkupio od prokletstva s čijim dolaskom nismo imali ništa, Oče, jer je to učinila ljudska rasa i potomci smo tog - tog prvog para. „I rođeni smo u grijehu i oblikovani u bezakonju.“ Ali pravedni i živi Bog zna da nismo imali ništa s tim, ali načinio je put izbavljenja te nam podario privilegiju dolaska. Kako nam je drago što smo došli u Očev Dom!

13 Sada molimo da blagosloviš našu crkvu ovdje, brata Nevilla, našeg - našeg hrabrog pastora, Tvoga poniznog slugu. Molimo za naše đakone i naše povjerenike da im daruješ najuspješniju godinu do sad. Ispuni to, Gospode. Podari im dug život. Ojačaj ih, Gospode, oni su Tvoje sluge. Neka bi uvijek ostali hrabri na mjestu dužnosti. Blagoslovi laike, članove, Svoju dragu ljubljenu djecu koja dolaze u ovaj dom. Bože, potražujemo dušu svakoga od njih koja prijeđe prag ovog doma. Potražujemo ih za Tebe, Gospode. Pomogni nam da budemo takvi propovjednici koji će donijeti Riječ Duhom Svetim tako jednostavno i tako istinski da će oni čeznuti biti poput Tebe, Gospode. Ispuni to. Iscijeli bolesne i one u potrebi koji dolaze. I diljem svijeta; daruj to u svakom Božjem domu.

Naposljedku, kada završiš, Gospode, neka bi ušli kroz Tvoja vrata, sjeli za Božji stol dobrodošlice te jeli i živjeli zajedno beskonačnim dobima.

Do tada neka bi imali zdravlje i snagu, sreću, radost, silu i moć te blagoslove Duha Svetoga da nas vodi. Molimo u Isusovo Ime. Amen. Možete sjesti.

14 Cijenim ovu lijepu glazbenu izvedbu ovog jutra. To... Ušao sam u pravi čas, razgovarajući s mojim dobrim prijateljem, bratom Skaggsom i - i bratom Geneom tamo straga i još jednim bratom na vratima da sam morao čuti dio nje, ali čulo se na magnetofonu jako lijepo.

15 Uživajte li svi u Otkrivenju? U redu? Vjerujem da je dosta nalik mojoj maloj djevojčici Sari, tamo straga, meni je to postala „revolucija“, baš su - baš su revolucije koje se odvijaju iznova i iznova. Zna, želio bih da upravo sada imamo sve do otprilike ožujka ili travnja, samo razvući veliko platno ovdje straga i jednostavno doći tijekom dana i nacrtati te slike i cijeli dijagram te ih samo podignuti i spustiti kao zavjese, znate, kao što sam ranije uvijek sanjao da imam veliki šator negdje gdje bih mogao dosegnuti i povući taj dijagram dolje, izložiti preko cijele bine i otkrivenja i tumačenja koja mi je Gospod dao te uzeti pokazivač i iznijeti ta doba. Potom kada završimo s time, podići taj, povući drugi ovako prema dolje i započeti s time te izravno poučavati. O, bilo bi to baš poput malih nebesa, zar ne bi? Upravo provesti cijelu zimu, baš je provesti s Gospodom.

Tako je dobro biti sam s Njim! Zna, nekad smo pjevali pjesmu: „Postoje trenuci kada želim biti posve sam s Kristom, mojim Gospodom, kada Mu posve sam mogu reći sve svoje nevolje.“ Vidite, tako trebate doći. Nekad su pjevali, Roy Davis je nekad pjevao pjesmicu „Udalji se i moli s Isusom“. Sve upravo ukazuje... sve što možete pogledati uvijek se izravno vraća u pravcu Isusa Krista, zar ne?

16 Dakle, o crkvenim dobima o kojima smo govorili proteklih osam dana na skupu... Zatim, sinoć mislim da smo došli do 2. stiha 4. poglavlja Otkrivenja. I pretpostavljam da ste svi vi bili ovdje sinoć kako biste to shvatili. I stoga ja... možda ako iznesem od toga stih ili dva ovoga jutra i... Ili koliko će daleko Gospod voditi, ne znam. Došao sam ovdje otprilike do 6. ili 7. stiha, samo zapisao mali kontekst po kojem se mogu vratiti u različite dijelove Pisma te izvući te stvari i mjesta gdje sam jučer proučavao.

17 I sada vidimo da smo stali sinoć, vjerujem, na 2. stihu započevši 3., mislim da je to bilo. I baš smo stali kod „Glas Trublje“. Nije li bilo tako? „Oglašavanje Glasa“. Dopustite mi da to sve pročitam tako da sada ponovimo:

Nakon toga pogledah, i gle, vrata bijahu otvorena na nebu: i onaj glas koji najprije čuh, kao od trublje, što govoraše sa mnom, reče: „Uzađi ovamo i pokazat ću ti što se ima zbiti nakon ovoga.“

Dolaze s istoka i zapada,
dolaze iz daleke zemlje,
da blaguju s našim Kraljem, da večeraju kao Njegovi gosti,
kako li su blagoslovljene te pridošlice!
Gledaju Njegovo sveto lice
obasjano božanskom ljubavlju,
blagoslovljeni dionici Njegove milosti,
kao dragulji u Njegovoj kruni sjaje.
O, Isus ubrzo dolazi,
naše kušnje tada će završiti.
O, što da naš Gospod ovoga trenutka dođe
Po one koji su slobodni od grijeha?
O, bi li vam to tada donijelo radost
ili tugu i duboki očaj?
Kada naš Gospod dođe u slavi,
srest ćemo Ga u zraku.

Amen! O, ja Ga ljubim! Bi li vam to donijelo tugu i duboku žalost ili bi vam donijelo radost? Kada naš Gospod dođe u slavi, srest ćemo Ga gore u zraku. S tim mislim u svom umu pognimo svoje glave. Ako to bude volja Gospoda, završit ću ovu službu neki drugi put.

130 Naš nebeski Oče, o, oni će doći s istoka i zapada, doći će iz dalekih zemalja. Razmišljam o tom velikom uznesenju. Propovijedao sam ljudima u Africi, Indiji i diljem svijeta kako ću ponovno vidjeti njihova lica. Mnogi od njih su plakali, odlazili na avion te se naginjali preko ograda i vrištali i plakali. Razmišljam o tome kada su onda jednom izišli s Pavlom, kleknuli te se molili. Rekao je: „Siguran sam da nijedan od vas... mnogi od vas ovdje neće više vidjeti moje lice.“

Ali doći će s istoka i zapada,
doći će iz dalekih zemalja,
da blaguju s našim Kraljem, da večeraju kao Njegovi gosti,
kako li su blagoslovljene te pridošlice!
Gledaju Njegovo sveto lice (u smaragdnoj slavi)
obasjano božanskom svjetlošću, (Ne tek svjetiljkom ili svijećom, nego
- nego božanskom svjetlošću, obasjano božanskom svjetlošću.)

će se na zemlju, ne stari ljudi, već zauvijek mladi. Besmrtni, stajat ćemo u Njegovom obličju, zasjenit ćemo sunce i zvijezde.

Cilj mi je taj predivan grad
 moj Gospod ga je pripremio za Svoje,
 gdje će svi otkupljeni svih doba
 pjevati: „Slava!” uokolo Bijelog Prijestolja.
 Ponekad sam nostalgičan za nebom
 i da gledam slavu gore,
 kakva će to radost biti kada vidim svoga Spasitelja,
 u tom predivnom gradu od zlata!
 Kako žudim da Ga vidim! O, želim Ga vidjeti!
 Vezan sam za taj predivan Grad!

Ivan ga je vidio na otoku Patmosu kako silazi kao Nevjesta urešena za svog muža. Jednoga dana želim gledati njegovu slavu.

Želim Ga vidjeti, i gledati Njegovo lice,
 tamo zauvijek pjevati o Njegovoj spasiteljskoj milosti:
 na ulicama Slave podići svoj glas,
 sve brige su minule, konačno kod kuće, uvijek radostan.

128 Malo posklizavanja i sklizanja na snijegu, malo vrućine i dnevnih poteškoća; želio bih da moja supruga i Mabel iziđu te mi otpjevaju tu pjesmu, ako bih mogao: „Poteškoće na putu činit će se nikakvima kada dođem do kraja puta.” Tako je.

Sjećam se večeri kada sam napustio crkvu kako bi započeo evangelistički posao, kada ste svi plakali; nitko od njih nije ostao, tek vjerojatno vas nekoliko ovdje. Sestra i brat Spencer i možda nekoliko starosjedioca je ostalo, kada su ovdje plakali. No, kada je Duh Sveti rekao: „Moraš ići!”

129 I sjećam se svog prvog sastanka nakon što sam bio odsutan mjesecima, Meda je došla dolje u Jonesboro, Becky je bila malešno dijete, sišla na stari Cottonbelt vlak, putovali su danima da bi došli ondje. I stajao sam tamo vani kada je došla te večeri. Pokušavali smo doći do auditorija tri bloka dalje, policajci su čuvali ovako ulice. Ulice su bile čak pretrpane. Morali su me provesti ulicama te ih zaobilaziti da bismo došli do tog mjesta. Meda je rekla: „Jesu li oni došli čuti kako propovijedaš, Billy?”

Rekao sam: „Ne.” Tada smo zapjevali:

I odmah bijah u duhu; i gle, prijestolje bijaše postavljeno na nebu, a na prijestolju sjedi netko.

I taj koji je sjedio na prijestolju... taj koji je sjedio bijaše izgledom nalik... kamenu jaspisu... sardu; i bijaše uokolo prijestolja duga slična smaragdu.

18 Sada ova predivna, o, predivna lekcija! I ovoga jutra, baš prije nego sam sišao, došao sam ovdje u 6. stih, pomislio sam: „O, ne mogu ovo preskočiti jer ovdje je nešto u 6. stihu što želim da svi ljudi zaista jasno čuju kada dođemo do tih bića.” Različite su definicije tih bića ovdje, osvrćući se u izvornik: jedno je neka vrsta zvijeri a drugo su ostala četiri bića. Jedno su životinje u grčkom, kao „divlja životinja”. Ovo drugo nije ispravno prevedeno u King Jamesu jer to nisu zvijeri, to su „živa stvorenja”. I kako ta stvorenja, što su ona bila, nisu bili ljudi niti su bili anđeli. Stoga su „živa stvorenja” te kako su imali četiri lica i četiri... O, iznosimo to izravno do Evanđelja i vraćamo ravno natrag te postavljamo danas upravo savršeno kao što je ovdje. I zapamtite, četiri je zemaljski broj. Razumijete? I upravo je to predivna lekcija i stoga sam - poprilično sam siguran da nećemo ući u nju, možda i hoćemo. Ali tako je predivno!

19 Potom, ako to bude Božja volja, pa ako budemo u blizini, možda bismo sljedeću nedjelju mogli pokušati ponovno, pokušati nastaviti, vidjeti ako možemo dovršiti to 4. poglavlje prije nego odemo. Ne znamo još točno gdje će se prvo krenuti.

Dakle, vidimo što je nakon: „Nakon toga.” Nakon je značilo: „Nakon što su završila crkvena doba.”

Tada je Ivan bio pozvan da uzađe više, „uzađi ovamo”, što znači „dođi ovdje gore”. On mu je pokazao sve što će se dogoditi u svijetu crkvenog doba. Potom, nakon što su crkvena doba završila, onda vidimo da je Ivan bio tip svakog istinskog vjernika kojeg će Krist pozvati u visine. Je li tako? Pozvan je: „Uzađi ovamo.”

I saznali smo da je Glas koji mu je progovorio bio Glas trublje, jasan, razgovijetan te je bio isti Glas koji mu je progovorio ovdje na zemlji. Razumijete, dokle god je bio posred sedam zlatnih svijećnjaka, On je govorio... ili iz. O, volim to: „Govorio iz svijećnjaka.” Razumijete, On je bio u svijećnjacima, govorio iz njih Svojoj Crkvi. Potom, kada su crkvena doba završila, napustio je zemlju i uzašao u nebo te je pozvao Svoje otkupljene sa Sobom. O, nije li to prekrasno? Ja - ja... O, baš mi srce zalupa.

20 I zapamtite, kako iznosimo ove stvari, želim da naročito mladi obraćenici kao što je sestra Ina ovdje, ili točnije i Ina i njen suprug, i Rodney i - i njegova supruga, i Charlie i oni, da shvate da te stvari, i mnogi od vas mladih koji su tek došli Gospodu, koji još nemaju previše

iskustva, samo Ga okusili te vidjeli da je On dobar i milostiv. Dakle, primijetite to, da te stvari koje govorimo, ono što pokušavamo učiniti je učvrstiti vašu vjeru, da kada Bog nešto kaže, to se mora dogoditi. Jednostavno neće iznevjeriti. Bez obzira... Može izgledati kao da je milijun milja... i da se nikad ne može dogoditi, ali Bog će to upravo promijeniti te učiniti da se dogodi. I On to čini da vas iskuša.

21 Pogledajte što je rekao Abrahamu. „Dovedi svoga sina ovamo na vrh brda te ga ubij“, nakon što ga je čekao dvadeset i pet godina. I rekao je: „Dovedi ga ovamo te ga ubij.“ I kako je... ? „Učinit ću te ocem nacija.“

I Abraham, stotinu godina star, njegova žena devedeset, a njihovo jedino dijete... Abrahamu je tada bilo otprilike stotinu i petnaest. Pa da je rekao: „Kako će on biti, kako - kako to može biti? Da ja, jedan starac, u dobi u kojoj jesam, a čekao dvadeset pet godina... Obećao si mi u sedamdeset petoj a evo imam sto. A Sari je bilo šezdeset pet i sada joj je devedeset. Kako? Nakon što smo dobili ovo dijete... A rekao si mi davno, prije dvadeset pet godina, kada sam imao sedamdeset pet godina, da ću imati dijete nakon što proživim sa Sarom sve te godine, a bio sam neplodan i ona je bila neplodna. Pa kako onda? Da, učinio si me plodnim i nju si učinio plodnom i potom si došao i dao nam ovo dijete. I odgajali smo ga ovdje petnaest godina i kroz ovo dijete Ti si rekao da ćeš blagosloviti pogane i svaku naciju u svijetu i učiniti me ocem čak i pogana, učiniti me ocem. Potom u dobima koja imaju doći, Gospode, da ćeš me učiniti ocem svih nacija pod nebom kroz ovo dijete. I kroz ovo dijete doći će Otkupitelj a kroz ovog će se Otkupitelja otkupiti cijeli ljudski rod. Kako ćeš to učiniti, Gospode?“ To nije Abraham pomislio, to se nije Abraham pitao. Poslušnost! Nije rekao: „Kako ćeš to učiniti?“

„Nije to na meni. Rekao si to, stoga znam da je Tvoja Riječ istina, da mi možeš održati Svoju Riječ te mi možeš pokazati da kada sam imao sedamdeset pet godina, kada si me pozvao te rekao: 'Odvoji se i otputuj u tuđu zemlju', bio sam u toj zemlji dvadeset pet godina. Napušten, starac, živjevši sa ženom s kojom živim otkako je bila djevojka“, sa svojom polusestrom. „I potom sam ži-... sve to vrijeme. I dao si mi dijete koje si obećao, primio sam ga kao jednog od mrtvih. I ako kažeš da ga ubijem, Ti ga možeš ponovno podići iz mrtvih.“ O! Tako treba, to je to. I jest.

22 I čim je u potpunosti poslušao Boga, uklonio je kosu Izaku s lica, izvukao koplje da ubije... svog vlastitog sina, svog jedinorođenog sina. Bog je pokazao obrazac da nama pokaže. Zbog čega je to učinio? Nije morao. Ali to je učinio tako da vi i ja, da bismo mogli gledati na te stvari u ovom mračnom, strašnom danu u kojem su ljudska srca toliko ispunjena zlom, da bismo mogli znati da Bog drži Svoje obećanje. Bez obzira koliko se to činilo nedostatnim, koliko bi moglo biti nemoguće, Bog i dalje ostaje Bog te drži svako obećanje koje je dao.

apostola, dvanaest temelja, dvanaest vrata! O! Uzmite tu Božju numerologiju i nigdje ne možete promašiti, svaki put će točno izravno svugdje pokazati.

125 Iz tog razloga, razumijete, imamo tih šest dana u kojima je svijet naporno radio, a sada smo se skroz približili ovom sedmom danu. U prve dvije tisuće godina Bog je uništio vodu... svijet vodom. U druge dvije tisuće godina došao je Krist. Ovo je 1961, upravo na vratima, samo malo vremena. I pogledajte, Isus je rekao: „Dakle, neće skroz isteći“ rekao je, „jer moram po kratkom postupku djelo sprovesti. Ako to ne učinim, atomska će bomba uništiti svako tijelo. Uh-huh. Jer zbog Izabranih, skratit ću djelo u pravednosti. Skratiti ga, dio vremena.“ Razumijete, potom je tisuću godina Milenij, veliki Dan.

Dok je Crkva naporno radila protiv grijeha šest tisuća godina, a sedme tisuće je Milenij. Kao što je Bog radio šest tisuća godina da bi sagradio svijet, a sedme je tisuće počinuo od svih Svojih djela. A Crkva naporno radi protiv grijeha šest tisuća godina, a sedme tisuće Crkva počiva.

126 Bijele halje koje su bile na starješinama je pravednost Svetih. Bijela znači „pravednost“. I jer su bili odjeveni pokazalo je da su bili „svećenici ili suci“, u bijelo odjeveni, svećenici, suci, proroci i tako dalje, razumijete, ono što su oni bili. Bili su u bijelo odjeveni, dvadeset i četiri starješine. Tamo će biti dvadeset i četiri starješine. Bit će ih dvanaest za dvanaest plemena Izraelovih, dvanaest apostola za Crkvu.

A postavljeni su u dvorištima velikog Kralja. Zapamtite, oni sjede tamo vani, ti. A evo, Nevjesta i Krist sjede na Njegovom Prijestolju i Njegova Žena sjedi s Njim, Crkva. Dvadeset i četiri starješine... Sto četrdeset četiri tisuće eunuha hrama Njemu služe. Kada ustane, Njegova Žena odlazi s Njim. O, o! Tijekom tog velikog Doba koje dolazi, kada sav grijeh i obličje grijeha...

Sve te velike, lijepe građevine koje ljudi danas toliko cijene, sav novac i požuda i sav grijeh i lijepe žene i muškarci, i kako god nastoje načiniti svoje tijelo, nešto ili ostalo, da postane zamkom za đavola da bi njihove duše poslao u pakao, propast će i istrunuti a kožu će im izjesti crvi. I prvo, čak da kožu crvi... sve što su ikad bili će jednostavno otići u vulkansku vatru da bi se vratilo u ništa nego nuklearne otpadne čestice i -i sve u vulkansku prašinu.

127 Ali jednog od ovih jutara, prijatelju, jednog od ovih jutara, kada sve to završi, ona će ponovno procvjetati. Polja će se sa svojom bjelinom djeteline i - i mirisom ruže uklopiti s rascvjetalim Stablom Života i jednoga jutra Krist će se vratiti. Kada će velike ptice, golubovi, sjediti na stablima i gugutati te više neće biti smrti i niti tuge. Krist i Njegovi Otkupljeni vratit

mogli odvojiti od njega dok su išli dalje.

Jednoga je dana stajao tamo na gori, pogledao dolje i vidio svoj vlastiti mali voljeni grad opkoljen neprijateljem. I stajao je tamo te se sjetio kada je bio mali dječak, nekada je onuda izvodio ovce te pio tu vodu, bila je to prava voda. (Nedavno smo o tome govorili ovdje, „Vode Života“.) I eno ga: „Sjećam se, pio sam odatle.“

A njegova najmanja želja bila je zapovijed svakom čovjeku kojeg je imao. Brate, dvojica od tih ljudi zgrabila su svoje mačeve te se probili kroz Filistejce dvadeset pet kilometara, sasjekli ih zdesna na lijevo kako bi mu donijeli piti vode iz tog zdenca. Znali su da on dolazi na vlast. Da, gospodine. Jednom je jedan od njih, kako bi ga spasio, skočio u jamu te ubio lava bez ičije pomoći. Bili su ratnici. I kada -kada je došao na vlast, znate li što je učinio? Dao je svakom od njih da vlada određenim gradom.

123 Vidite li tu Krista? „Onaj koji pobijedi vladat će gradom.“ Pobjednici! Danas kada vidimo da On dolazi na vlast, Krist će vladati u ovom svijetu. Njemačka i Sjedinjene Države i svi moraju pasti, svaka nacija mora pasti. Kraljevstva ovoga svijeta postala su kraljevstvima našega Boga i Njegova Krista, i On će vladati i kraljevati njima. Tako je.

Znamo da On dolazi u sili, stoga nam je Njegova najmanja želja zapovijed! „On želi da Ga predstavim u malešnom Timbaktu gdje nema ni novčića od pedeset centi, gdje nema ničega ili skupina siromašnih ljudi“, evo želja. Amen!

„Ne morate imati toliko, ne morate to činiti, samo neka znam da On želi ići.“ Amen. To je sve.

„Ako On želi da činim drugačije, ponašam se drugačije“, poput ovih sestara ili takvo što, „ako želi da učinim određenu stvar, blagoslovljen Bog, privilegija mi je to učiniti.“ Eto! Mi znamo da On dolazi na vlast bez obzira što svijet kaže. „Ako moram odložiti svaki teret i grijehe koji me lako opsjedaju, neka postojano trčim trku što je preda mnom. Uperim pogled u Začetnika i Dovođenja naše vjere, Isusa Krista.“ Dolazi u sili!

124 Te „starješine“, dvadeset i četiri starješine. U redu. Dvadeset... Ovdje u Otkrivenju to vidimo. U Knjizi Otkrivenja, negdje u 21. poglavlju, vidimo da je grad Jeruzalem imao dvanaest temelja. Je li tako? I imao je dvanaest vrata, koja su po tri na svakoj strani, tri puta četiri je dvanaest. Baš točno onako kako je šator postavljen u pustari, jer Ivan je točno rekao te točno vidio isto što je i Mojsije vidio kada je bio tamo gore, isto što je i Pavao vidio.

I sada primijetimo da su dvanaest temelja bila imena apostola. A dvanaest vrata imaju ime svakog plemena na vratima. Kako to promatramo i vidimo tih dvanaest starješina, dvanaest plemena, dvanaest

23 To je ono što vam pokušavam reći kada stojimo ovdje na službi iscjeljenja. Stojite ovdje, kažete: „Ja sam bolestan.“ I vi... U to nema sumnje, jeste bolesni. Ali Bog drži Svoje obećanje! Tada će On sići. Dakle, razumijete, On je izvršio pomirenje ovdje da bi - da bi vas iscijelio. To je ono što je On učinio. Dakle, jedino što On traži da učinite je da to vjerujete, držite se za to baš kao Abraham.

„Pa, doktor kaže da ću - da ću živjeti još jedan dan.“

Ne zanima me. To je u redu, to je sve što čovjek zna, to je najbolje što zna. Kako je Abraham imao primiti to dijete nakon što ga je već položio ovamo a Božja mu Riječ rekla: „Idi, ubij dječaka“? Kako će to učiniti? To nije pitanje. Bog je to rekao i to je time riješeno. „Kako ću ozdraviti a liječnik kaže da ne mogu ozdraviti?“ Ja... to nije moj... na meni da pitam; to je uzeti Božju Riječ. I čim vam je to otkriveno da ćete ozdraviti, tada vi - samo zapamtite da ćete ozdraviti. Ništa vas ne može odgurnuti od toga. Tako je. Razumijete?

24 Dakle, kada je Abraham u potpunoj poslušnosti... Kako će On to učiniti? Posljednji trenutak, prolazi posljednjih pet minuta, posljednje tri minute, posljednje dvije minute, posljednja minuta, posljednje tri sekunde, prolazi posljednja sekunda, kada je ruka već bila podignuta kako bi oduzela život dječaku, Bog je rekao: „Zaustavi se odmah. Zaustavi se odmah, razumiješ. Vidim da Mi zaista vjeruješ. Dakle, upravo sam to učinio, Abrahame, da bi pokazao Branhamovom šatoru u danima koji dolaze, razumiješ, ono što se događa, da Mi moraju vjerovati. Uopće ne smiju u Mene sumnjati. Imati povjerenja u Mene!“

Baš otprilike u to vrijeme, on... Tu je bila žrtva, nije to uzalud učinio. Ne, nije to uzalud učinio, jer upravo je tada jaganjac zablejao, mali je ovan bio zakačen rogovima u pustari. I koliko smo puta to prošli. Kako je taj ovan došao tamo? Kako, među svim tim divljim životinjama? Stotinu milja od civilizacije, među lavovima, šakalima, vukovima, svakakvim divljim životinjama tamo natrag, skroz gore na vrhu brda gdje nema vode niti trave, što je ondje radio? Bog ga je stvorio, samo ga ondje postavio.

25 I vidjeti Njega u našim danima u kojima mi živimo! Dakle, ovog ću jutro morati iznijeti mnogo toga osobnog da bi to izrazio, da bi iznio što želim reći. Zato ovako dajem pozadinu prije nego započnem s time. Želim da shvatite da ove stvari koje zvuče osobno, da nemaju namjenu biti osobne. Samo su iznesene da bi vam dale primjer da vaša vjera može sigurno počivati u vjeri koja je u Kristu, da možete počivati na Njegovom obećanju. Jer Bog drži Svoje obećanje savršeno koliko god može biti, sada nam pokazuje.

26 I pogledajte tog istog Jahvu-Jireh, kako Ga je Abraham nazvao, što na hebrejskom znači: „Bog će sam Sebi pribaviti žrtvu.“ Bog može to

učiniti. Pripravio si je put. Ako je rekao... Rekao je Noi...

Rekli ste: „Pa, to je bilo samo Abrahamu.” Ne. Govorio je tijekom čitavog doba i još uvijek govori.

Rekao je Noi tamo natrag da, kako smo razmatrali ovog jutra: „Pa, kišit će.” Pa nije bilo... nije bilo oblaka na nebu. Najveći izvor vode bio je potok kojim je Bog navodnjavao zemlju, mali izvor negdje. To je bio najveći izvor vode koji je postojao.

Dakle, ljudi kažu: „Kako to da će doći ikakva voda odozgor? Pokaži mi gdje je ona gore pri tom sasvim vrućem suncu, ako tamo gore nema ničeg.”

„Ako je Bog rekao da sagradim arku, da ona dolazi, na meni je da izgradim arku te se pripremim jer ona dolazi. On je Jahve-Jireh, On može pribaviti vodu tamo gore.”

27 I jedino što je On učinio bilo je da je dopustio čovjeku, nerazumnom, smiješnom čovjeku, da učini upravo s Njegovom znanošću, ispuni ono što je On znao da će doći. Bog nikad nije uništio svijet, čovjek uništava svijet. Bog ništa ne uništava, Bog pokušava sve sačuvati. Čovjek sam sebe uništava svojim znanjem kao što je učinio u edenskom vrtu sa stablom i tako dalje. I tako je negdje neki fanatik pronašao nekakvu atomsku energiju koju su oni posjedovali.

Tada su mogli raditi s njom jer su tada mogli s njom činiti stvari koje mi još nismo naučili. Nismo toliko daleko napredovali. Možda potraje još tri ili četiri godine, ili više, prije nego uspijemo to učiniti, činiti ono što su oni činili. Gradili su piramide i sfinge i tako dalje. Mi to nikad ne bismo mogli učiniti. Ne bismo mogli to proizvesti, nema načina da to učinimo, osim ako uspijemo pronaći atomsku energiju. Energija goriva, električna energija ne bi podigla nijednu od tih kamenih gromada, ne bi je pomaknula sa zemlje. A neke su od njih veličine gradske četvrti, podignute u zrak i teže milijardu tona. Kako su ih podigli tamo? Vidite, znali su.

28 I izgubili su kontrolu, netko je pustio jednu od tih atomskih bombi da odleti na zaslone nekog drugog, natrag u tim danima. Jer: „Kao što je bilo u Noine dane, kako je bilo, takva civilizacija, takvi pametni ljudi; kao što je bilo u Noine dane, tako će biti, tako će biti za dolaska Sina čovječjega.” Ponavljanje onog što je bilo! Razumijete?

Ovdje su nedavno iskopali suvremeni sustav vodoopskrbe, bio je dolje - ovdje dolje u Mexicu prije pretpotopne poplave. Vidjeli ste to? Bilo je u novinama, gdje je suvremeni sustav vodoopskrbe baš kakav sada imamo, koji je potonuo toliko duboko pod zemljom, prekriven je nekakvim atomskim nečime. Samo je eksplodirala i tako se okrenula. Razumijete?

29 Dakle: „Kao što je bilo u Noine dane”, pametni ljudi, pametni ljudi sa

vidio pet stotina godina prije Kristovog dolaska. I potom nakon Krista, što čini dvije tisuće i petsto godina, a Ivan je preživio doba koje ima doći te je već vidio sve ovo što se događa. A Daniel to nije vidio, (Razumijete?) samo je vidio Pradavnoga kako dolazi, vidio Ga da dolazi. Ali kada Ga je Ivan vidio, Prijestolje je bilo popunjeno, razumijete, s Pradavnim su bila oborena prijestolja i sud je bio postavljen. Ali kada Ga je Ivan vidio, starješine još nisu bile izabrane u vrijeme Ivana... ili vrijeme Daniela, ali su već bili otkupljeni na svršetku vremena. Nadam se da hvatamo misao. O! O, nije li to... Nije li On predivan?

120 Dakle, Daniel 7, on... što je Daniel učinio? Predvidio je sud, vidio da su postavljena prijestolja bila prazna. Razumijete, trebala su biti prazna. Dok su u Ivanovom, njegovom vremenu, nakon uznesenja Crkve, bila zauzeta otkupljenim starješinama. Hmm.

Što starješina znači? Ako uzmete riječ starješina, imam oko... sve te definicije zapisane ovdje, samo žurim dalje. Starješina znači „poglavar grada” ili „poglavar plemena”. Starješina: „poglavar nečega”. Kao što bih ja - bio bih... Brat Neville je upravo sada starješina crkve. Što je on? On je glava ovog lokalnog tijela. Razumijete? A gradonačelnik grada bio bi starješina ovog grada, razumijete, starješina gradova. Sjećate li se starješina grada još u biblijskim vremenima? Starješina znači „poglavar grada” ili „poglavar plemena”.

121 Dakle, koliko ih je bilo? Dvadeset i četiri, dvadeset četiri starješine. Je li to točno? Sada... O! Tko su oni bili? Dvanaest apostola i dvanaest plemena Izraelovih, dvanaest patrijarha. Tih... Dakle, nastaviti ćemo ih razmatrati dok pristupamo drugim lekcijama te dokazati to da je točno, tako da vi, drago mi je što to sada zapisujete. Razumijete? Dvanaest patrijarha i dvanaest plemena Izraelovih! Pogledajte sada. Isus je rekao da...

Jednoga dana Petar je pitao, rekao: „Što ćemo mi primiti? Ostavili smo oca, majku, muža, ženu, djecu, sve ostalo, ostavili smo sve.” Petar je rekao: „Ostavili smo svoje žene, ostavili smo svoju djecu, ostavili svoga oca i majku, svoje domove i zemlju da bismo Te slijedili.”

On je rekao: „Zaista, zaista, kažem vam da ćete sjediti na dvanaest prijestolja sudeći dvanaest plemena.” Eto, to su otkupljeni, otkupljene starješine.

122 Pogledajte - pogledajte kako David ocrtava Krista. Razumijete? Dok je David dolazio na vlast, najprije je doživio užasno razdoblje prije nego li je dospio na vlast. Iako je imao pomazanje na sebi, da, pomazanje je bilo na njemu. A mnogo je ljudi mislilo da je on bio samo mali otpadnik, mali momak koji je bio drugačiji, pokušavao nešto razoriti. Ali neki su ljudi znali da je on budući kralj, ostali su pravo s njim. Brate, mislim da ih ne biste

... dvadeset i četiri sjedala, a na sjedalima... na sjedalima vidjeh sjediti dvadeset i četiri starješine (pojedinačno na sjedalu), odjevene u bijele halje; i imahu oni na svojim glavama vijence od zlata.

Dakle, dvadeset i četiri starješine. Želim da primijetite da oni nisu anđeoska bića. Anđeli nemaju veze, nebeska bića nemaju veze s krunama i prijestoljima. Razumijete, nikad nisu imali veze, anđeli su, nikad nisu pobijedili. Ako primijetite nešto kasnije, pjesme koje su pjevali i takvo što, dokazuje da nisu bili. Razumijete? Pjevali su pjesmu otkupljenja, dakle, anđeli ne trebaju biti otkupljeni. Razumijete? U redu. No, oni su bili otkupljeni ljudi.

118 Ja nisam... ljudi, neću imati vremena ovo izložiti. Ali vi koji zapisujete, ako želite znati da su bili otkupljeni ljudi, uzmite Matej 19, 28, u redu, 19, 28 u Mateju, Otkrivenje 3, 21, zatim uzmite te, Otkrivenje 20, 4, Otkrivenje 2, 10, Prva Petrova 5, 2 i 4, Druga Timoteju 4, 8. To će vam pokazati da su otkupljeni. Želim to proći ovoga jutra, razumijete. A vi biste mogli baš to pročešljati tjednima, razumijete. Oni nisu bili - nisu bili anđeoska bića, nisu bili nebeska bića, bili su otkupljeni ljudi. Razumijete? Možete uzeti u obzir njihovu odjeću, kako su bili odjeveni, možete uzeti u obzir njihovu poziciju, što su imali, uzeti u obzir pjesme, što su pjevali te znati da nisu bili anđeoska bića. Hmm.

119 Ne volim dolaziti do ovoga, ali pročitajmo još jedan citat Pisma. Hoćete li? U redu. Vratimo se do Daniela 7, samo trenutak, ovdje natrag, Daniel 7, i samo pročitajmo jedan citat Pisma. Želim... pa ovo će vam dosta pomoći u ostatku poruke ovoga jutra. Siguran sam da ćete se zbog toga osjećati puno bolje nakon što pročitate ovo i vidite ovo, vidite što Daniel, 7. poglavlje Daniela, i sada počnimo od... Daniel 7, uzmimo 9. pogl-... 9. stih. Dakle, slušajte sada pažljivo ove stvari:

I... Gledao sam sve dok nisu bila oborena prijestolja i dok nije sjeo Pradavni, kome oprave bijahu bijele kao snijeg, i čija kosa na glavi bijaše kao... čista vuna: i njegovo prijestolje bijaše kao plamen ognjeni, (Ponovno vidite, vraća se u tom smaragdnom ognju.) a njegovi kotači kao ražareni oganj.

I... Ognjena rijeka izbijala je pred njim i tekla od njega: tisuću puta tisuće mu je služilo, i deset tisuća puta deset tisuća (Tu vam dolaze Otkupljeni.) stajalo je pred njim; i sud sjede i knjige (knjige, množina) se otvoriše.

Primijetite sada, ovaj sud je bio postavljen. Razumijete? Pogledajte sada. Daniel, kada je vidio prijestolja na sudu, bila su prazna, vidio je oborena prijestolja koja su sišla s neba, Pradavni je sišao s neba. Ali kada je Ivan to vidio, Prijestolje je već zaposjeo Isus, a prijestolja za učenike i patrijarhe, otkupljene, bila su već popunjena. Razumijete? Daniel je to

svojom atomskom energijom i svime mogli su izgraditi piramide i sfinge i tako dalje. „Kako je bilo u tim danima, tako će biti.“ Ali djelo se u taj dan ima skratiti jer uzneseni ljudi imaju biti izvedeni. Poput Henoka, neki ljudi imaju biti preneseni. Mi smo u toj skupini ovog jutra, ljudi koji su preneseni kao što je Noa bio preko poplave.

Ali zapamtite, prije... Ne zaboravite ovo! Prije nego je pala ijedna kap kiše, prije nego je bilo ičega na nebu, prije nego je Noa uopće - uopće bio dovršio arku, Henok je bio odveden Doma. Henok je bio uznesen bez smrti, samo je jednog dana počeo hodati i - i gravitacija je izgubila svoju silu nad njim. I vidio je da je jednu stopu nešto više, i drugu stopu nešto više, i još jednu stopu nešto više, i prvo, rekao je: „Zbogom svijete.“ Samo uspeo gore u slavu.

I kada se Noa osvrnuo te nije mogao nigdje naći Henoka, pogledao je uokolo i nije znao kamo je Henok otišao, tada je rekao: „Sada je trenutak da se počne graditi arka.“ Razumijete? I otišao je raditi na arci kako bi prenio ostatak.

30 To je ista stvar koja se odvija upravo ovdje. Crkva je bila uznesena na nebo i Ivan je sada uznesen s Njom kao tip uskrsnulih, kao što smo to razmatrali sinoć. I otkrili smo da je taj isti Glas koji ga je pozvao da se osvrne na zemlju, bio isti Glas koji ga je pozvao da uzađe.

O, svakog kršćanina! Isti Glas, Charlie, koji te je jednog dana pozvao tamo dolje u Kentuckyju da se okreneš je isti Glas koji će te pozvati: „Uzađi!“ Nisi li sretan zbog toga, brate Evans? Glas koji je rekao: „Okreni se“, isti Glas je rekao: „Uzađi!“ O! Eto, kakav poziv! Kakva stvarnost! Čist, jasan poput trublje: „Okreni se, služi Mi! Uzađi do mjesta gdje sam Ja.“

31 Tamo smo vidjeli da on predstavlja one koji su umrli, Mojsije da predstavlja umrle svete, uskrsnule. Ilija, sa svojom skupinom u posljednji dan, sa svojom uznesenom skupinom stoji tamo. Svi pred Gospodom Isusom! Ivan je otkrio da... Isus im je rekao da on - on neće umrijeti i što je to njima ako će on živjeti dok ne vidi Njegov dolazak. I učenici su pronijeli glas.

O, želio bih da mogu zaista, zaista ući u dubinu crkvi upravo sada na par minuta. Svi znaju... I svi žive privatni život s Bogom. To je osobna stvar, stvari Duha koji vas provodi mjestima o kojima se niti ne biste usudili govoriti.

Primijetio sam to u svojoj maloj, skromnoj službi da bih mnogo puta nešto rekao a ne znam zašto sam to rekao te ne izgleda ispravno (Ali ipak, netko će nešto reći.), ali bih promatrao i ta bi stvar upravo savršeno došla na to koliko može doći. Bog će učiniti da se to dogodi! Kada samo želim nešto reći, reći ću: „Pa, sada pričekajte trenutak. Taj mladić, tako i tako, to se ima dogoditi ovamo, dakle to - to upravo mora biti tako.“ Pa, zaista,

ja - ja ne znam zašto sam to rekao. I prvo, jednostavno je tako. Bog to čini!

32 Dakle, kada su ti učenici rekli: „O, Isus je rekao da ovaj čovjek neće umrijeti.” Isus to nikad nije rekao.

Isus je rekao: „Ako on živi dok ne dođem, što je to tebi?”

Ali vidite, učenici su pronijeli glas o tome, tada se Isus spustio i uzeo Ivana te ga podigao i omogućio mu prikaz cijele stvari, vidjeti prikaz dolaska Gospoda. Ivan je vidio Crkvu, vidio je kraj crkvenog doba, vidio je svršetak Židova, vidio je drugi dolazak, vidio je sav poredak.

I pogledajte što je Bog morao učiniti: kuhali su ga tamo dolje u ulju gotovo dvadeset četiri sata kako bi vidjeli da je on bio božanstven, da je božanski Duh pomazao tu - tu dušu... (to izvana, blato ili kako god ga nazivate, ljudsko tijelo), toliko ga je božanski obuhvatilo da ga vruće, goruće ulje u dvadeset četiri sata nije niti opeklo. Pokušavati kuhanjem ukloniti Duha Svetog iz čovjeka, ne možete to učiniti. Potom su ga stavili na otok Patmos i napisao je Knjigu te se vratio i propovijedao nekoliko godina. Hmm. Hmm.

33 Naravno, sada je morao nositi loše ime da je vračar, da je vrač. Koliko vas zna da je Ivan nazvan vračem? Zasigurno! Isus je također nazvan tako. Razumijete? Vidite, svijet ne zna ništa o tim stvarima. „Bio je čitalac misli.” Razumijete? Rekli su da je bio takav vrač da je začarao to ulje, da ga ulje nije moglo opeći jer ga je bio začarao, samo zato što se nije slagao s njihovim katoličkim koncepcijama. To je bilo sve.

On je bio Božji sluga koji... ponizan, imao malu misiju tamo dolje koju je održao. Nije htio tolerirati te velike stare stvari, stoga ga je Bog jednostavno održao te ga sačuvao. Tako je učinio: svetom Martinu i - i svetom Irineju i tijekom čitavog doba.

I čini istu stvar danas, dolazi izravno i dalje.

34 Dakle, nemojte to nikad zaboraviti da je Bog obećao veliko potresanje i velika, silna djela. Sada zapišite ovo u svojim bilješkama koje zapisujete (Razumijete. Razumijete?), da ono što čovjek naziva silnim i velikim, Bog naziva ludošću! A ono što čovjek naziva ludošću, Bog naziva velikim! Ne zaboravite to, razumijete, ne zaboravite. To će vam pomoći u godinama koje dolaze jer cijelo vrijeme iščekujemo nešto veće. A cijelo vrijeme i primamo veće, ali ljudi u svijetu to ne znaju. Niti su to znali u danima Noe, niti su to znali u danima Ivana, u danima Isusa, u danima apostola, u danima Irineja, ijednom od tih dana, nikad to nisu znali.

35 Čak i Ivana Orleanska, bila je sveta, mala žena. Kada je bila samo djevojka, Bog joj je progovorio u vizijama i anđeli su razgovarali s njom. Znate li što je Katolička crkva rekla? „Ona je vještica.” I stavili su je na

prekoračio sam vrijeme. Da vidimo, dopustite mi samo... Ne, bolje ne. Vidite, želim uzeti dvadeset četiri starješine a znam da vas sve zadržavam da večerate. Samo ćemo... Da vidimo, što... Koliko vas kaže da uzmemo dvadeset četiri starješine? Samo... [Zajednica kaže: „Amen.” - urednik] U redu, samo trenutak. U redu, samo trenutak. „Dvadeset četiri starješine”, onda ih uzmimo brzo sada, „uokolo Prijestolja i bijaše dvadeset-... uokolo Prijestolja.”

Sada shvaćate što... Gdje je sada Prijestolje? U srcu. U čijem srcu? Članova sedam crkvenih doba, Krista! „Izgovorite jednu riječ protiv, ili čin, osuđeni ste”, odgovarat ćete za to na dan suda. A tko će suditi svijetu? Sveti će suditi svijetu.

Koga je Danijel vidio da dolazi s deset tisuća puta deset tisuća? Svete. Knjige su se otvorile, grješnici. Jedna je druga Knjiga bila otvorena, koja je Knjiga života, zaspala djevica. O, zar ne možete to vidjeti? Zaspala crkva, ti koji su izašli u susret Mladoženji, dopustili da Ulje ponestane u njihovim svjetiljkama, nikad nisu ušli u Ovo, nikada nisu dopustili Kristu da preuzme kontrolu tako da bi mogao činiti čuda i govoriti u jezicima i učiniti čuda i takvo što kako bi dokazao da On živi u Svojoj Crkvi.

116 Što da je Isus došao na zemlju te rekao: „Ja sam Isus, Sin sam Božji”, nikad ništa nije učinio, samo rekao, „Idem ovamo i pridružujem se crkvi”? Bi li to bio Sin Božji?

Što je On rekao? „Ako ne činim djela Svoga Oca, onda Mi ne vjerujte,”

O! Shvaćate li? Bog se objavljuje, On to voli. On je Jahve. Želi se obznanimi. O, tako mi je drago radi toga. Da, gospodine. Obznanio se meni, znam da se i vama. Neki od vas mladih koji ste tek obraćeni, još ne... možda Ga ne znate u sili i velikim stvarima koje stariji kršćani znaju, ali dolazite ravno u to. Uspinjete se ravno Kraljevom povišenom cestom. Nemojte... Samo nastavite promatrati i navalite što god više možete. Trčite, trčite, trčite što brže možete. Ne zaustavljajte se nizašto, samo nastavite dalje.

Kao što je jadna stara sestra Snelling znala reći:

Trčim, trčim, trčim, upravo sam prešla preko, Trčim, trčim, trčim, upravo sam prešla preko,

Trčim, trčim, trčim i ne mogu sjesti.

Jadna stara duša, danas je onamo.

117 U redu, dakle, i tamo su bila - tamo su bila prijestolja i bila su dvadeset-... bila su dvadeset i četiri sjedala. Dakle, koliko bi to bilo, dvadeset i četiri? Dvadeset četiri. U redu:

Ali jednom je godišnje veliki svećenik ulazio u Svetinju nad svetinjama koji je bio osuđen. Bilo je luteransko doba, zatim metodističko doba, potom ovo doba, dolazak svjetla Crkve, što je kao u sustavu ljudskog bića.

112 Onda kako - kako ulazimo u ovo? Dakle, sjetite se, bio je zastor, zastor koji je visio između Svetinje i Svetinje nad svetinjama. U Svetinji nad svetinjama je mjesto gdje Krist dolazi sjesti na prijestolje vašeg srca, Krist je postavljen na prijestolje. Dolazi kroz opravdanje (Je li tako?), posvećenje: „I zatim jednim...” (vodom... jednom crkvom... jednim crkvenim vjerovanjem... Ne!) „jednim Duhom” odavde smo svi kršteni u jedno Tijelo, što je Tijelo Kristovo. Čime? Duhom Svetim.

Tko ulazi? Metodist, baptist, prezbiterijanac, pentekostalci, tko god želi. Taj zastor, znate li što je taj zastor koji zaklanja vaše srce od Toga? Jeste li spremni? Taj se zastor zove „slobodna volja”. Shvaćate li sada? Vanjska čula, čula u tijelu i čula duše i zastor između toga i Svetinje, Svetinje nad svetinjama. I jedini način na koji možete ući unutra je imati slobodnu volju! „Jer tko god...” Što? Tko god se rukuje? Tko god je uronjen? Tko god se pridruži crkvi? Tko god pošalje pismo? Tko god čini...? Ne! „Tko god hoće doći iza zastora.”

113 Dopustite Kristu da pristupi čulima, rekli biste: „Pa, trebao bih. Ne želim ići u pakao, to je jedna stvar. Pridružiti ću se crkvi.” U redu, luteran.

„Pa, reci ću ti kako, vjerujem da bih trebao živjeti drugačijim životom, koliko mogu”, posvećenje na oltaru. U redu, metodist.

U redu, i potom tko god hoće, neka prođe razderan zastor. O, neka je slava Bogu! Na drugoj sam strani. Haleluja Njegovom Imenu! O! Tko god hoće, neka ih rastrga, zavjese svoje vlastite volje, i neka Bog uđe u njegovo srce. Krist je na Svom prijestolju suda u ljudskom srcu! Što bi se ima dogoditi?

114 Kažete: „Moram... O, ja - ja mogu pričati prljave šale, to me ne osuđuje.” Zašto? Nemaju ništa što ih može osuditi. Nema nikoga da - da to iznese. Nema nikoga da - da vas osudi. „Pa, kažem ti”, govori žena, „mogu imati kratku kosu, to me ne osuđuje.” Nije ni čudo! Razumijete? „O, mogu nositi kratke... Mogu ovo činiti. Ja... Ljudi kažu: „Ne škodi mi da pušim cigarete i ne škodi mi da malo - malo igram karte te malo kockam”, i što god čine. „Ne škodi mi.” A i dalje pripadaju crkvi, razumijete: „Ne škodi mi što to činim.” Zašto? Zašto? U vama nema ničega što bi vas osudilo.

Ali kada Krist uđe, stvorili ste u svom srcu oltar i vaši se grijesi svaki dan uklanjaju. Veliki sveti Pavao je rekao: „Svakodnevno umirem. Živim, ali ne živim ja, Krist živi u meni.” Eto unutaršnjeg zastora. O, brate, sestro!

115 Požurimo, znam... O, ne, ja sam... Jednostavno ne mogu ovo dovršiti,

lomaču te je spalili, katolički svećenici su to učinili: ubili je, osudili je na smrt kao vješticu i Ivana Orleanska je umrla kao vještica. Otprilike dvjesto godina poslije otkrili su da nije bila vještica, bila je Kristov učenik.

Učinili su istu stvar svim svetima. Isus je rekao: „Kojega od vas vaši oci nisu progonili? Koji je od proroka ikada došao da ga nisu odbacili?” Rekao je: „Vi objeljeni zidovi.” Rekao je: „Odlazite dolje i - i ukrašavate povrhu grobove prorocima, a sami ste ti koji ste ih i stavili unutra.” Hmm! O! O! Razumijete? Nije se nimalo suzdržavao prema njima. Hmm! Jednostavno im je rekao.

36 „Ovaj naraštaj zmija”, Ivan je rekao, „tko li vas je upozorio da bježite od srdžbe što dolazi? Nemojte početi govoriti da imate Abrahama za oca.” „Mi pripadamo određenim velikim organizacijama.”

„Jeste li kršćanin?”

„O, ja sam metodist. Ja sam prezbiterijanac. Ja sam pentekostalac.” To uopće nije u tome. To nema veze s time ništa više nego - nego - nego - nego - nego što snijeg ima sa suncem. Razumijete? Nema nikakve veze s tim. Ako ste kršćanin, vi ste nanovo rođeni Božji sluga.

37 Dakle, sada, kada je Ivan došao, imali smo to sinoć. Dakle, zapamtite, kada dođete do ovoga... Zbog samoga konteksta, rekao sam vam tada. Zapamtite, upravo se sada svijet najjače potresa što se ikad potresao, crkveni svijet.

Sada zapamtite, bez sumnje, u danima Ivana, danima Isusa, bile su velike proslave i veliki govornici u njihovim danima, veliki intelektualni ljudi i privukli su desetine tisuća puta tisuća ljudi. Što bi Kajfa učinio da sazove skup? Doveo bi sav Izrael, okupio bi sav Izrael, amo-tamo. Nitko od njih nije rekao: „A...”

„Dakle, ako Kajfa kaže te i te stvari, to će biti veliko.” „O, vjeruješ li Pismu, rabine, propovjedniče, doktore, biskupe? Vjeruješ li Pismu?”

„Zasigurno vjerujem Pismu, ja sam čuveni naučnik!”

38 „U redu. Dakle, Biblija ovdje kaže da će doći vrijeme kada će tako biti: 'Svi će bregovi skakati poput malih ovnova, sve lišće pljeskati svojim rukama i sve se uzvisine spustiti i sniziti, sve nizine uzvisiti i uzdići. I to će se učiniti glasom onoga koji više u pustari.' Vjeruješ li to, rabine, propovjedniče, doktore, pastore?”

„Zasigurno, vjerujem to!”

„Kako će se to dogoditi?”

„O, jednoga će dana Bog poslati jednog moćnika na zemlju. O, on će biti velik. Bit će glas onoga koji više u pustari ili preteča Mesijinog dolaska. I kada dođe, ne sumnjam u to kako će sići s neba te sići u hram. Sići će

upravo ovdje u hram te reći: 'Sada ćemo pobijediti sve Rimljane te ih potući do smrti. To je sve. Potući ćemo sve Rimljane.' I - i potom će reći: „Siđi, Mesija!' I Mesija će sići, a mi ćemo preinačiti sve naše srpove u... ili naše mačeve prekovati u plugove i srpove i više neće biti ratova.” I, uh-huh, to je njihovo tumačenje.

39 Ali što se dogodilo kada je to nastupilo? Što se dogodilo? Nisu vidjeli nikakav prikaz Neba; bio je jedan, ali ga nisu vidjeli. Nisu ga vidjeli. Razumijete. Kada su svi bregovi skakali poput malih ovnova? Kada su se sve uzvisine snizile a nizine uzvisile? Jedan je stari propovjednik zarasloga lica izišao iz pustare a nije čak niti znao abecedu. Povijest kaže da je otišao u pustaru u devetoj godini i nije se ponovno pojavio dok mu nije bilo trideset. Živio je od skakavaca i divljeg meda. Skakavci [migratorni skakavci - prevoditelj] su skakavci, oni dugi skakavci.

Stalno ih jedu. Pa, možete ih kupiti upravo ovdje u... Nemojte misliti da je to loše jer ih možete kupiti upravo ovdje u supermarketu ako ih želite: bumbare, pčele, skakavce, čegrtušu, što god želite, razumijete.

40 Tako je živio od skakavaca i divljeg meda. Kakva prehrana! Ali njega je održala Božja sila. Nije se odijevao s okrenutim ovratnikom kako je netko rekao sinoć, brat Parnell ili neko od njih. Nije se odijevao u frak kaput i sve to. Izišao je iz pustare s velikim, starim komadom ovčje kože omotan oko sebe. Kako sam rekao, možda... Mi se moramo okupati svaki dan, a on se možda okupao jednom svaka tri ili četiri mjeseca tamo vani u pustari. Ne znam. Nije ga bilo baš ugodno gledati. Nije imao nikakvu propovjedaonicu. Nije išao u nikakve velike gradove ni imao velike kampanje. Stajao je vani na obalama Jordana do koljena u blatu i govorio: „Naraštaju zmija otrovnica, tko li vas je upozorio da bježite od srdžbe što dolazi?” Hmm? Tada su uzvisine bile snižene, razumijete, a nizine uzvišene. Uh-huh. Da, gospodine.

41 Potom, prvo, oni su očekivali Mesiju da siđe s anđelima i takvo što te posjedne na nadstrešnice vani i hram koji su sagradili za Njegov dolazak (kao što mi gradimo velike, ogromne zgrade danas diljem nacija i tako dalje). Razumijete? A kada je On došao? Zaobišao je svaku od njihovih sinagoga, svaku od njihovih organizacija te sišao u štalu. Primorali su Ga u nju.

Tako je to i danas. On je primoran na te stvari, primoran to učiniti, primoran biti međudenominacijski jer Njegova Poruka ne surađuje s denominacijom. Njegova Poruka danas, propovijedana Njegovim propovjednicima, je međudenominacijska jer su Ga denominacije izbacile van. Biblija tako kaže. Bio je vani, kucao, pokušavao ući u (Razumijete?), u Svoju vlastitu crkvu. Tu je to. Razumijte, upravo je isto i danas.

42 Dakle, zapamtite, ono što čovjeku izgleda veliko, pred Bogom je

Ali kada vidite vjernika koji uistinu vjeruje, sa znacima koji ga prate, te vidite poniznost u njihovim životima, ne oponašatelj, znate da je kršćanin, pravi, istinski, samo budite mirni. Stvar koju biste trebali učiniti je pridružiti se njima, krenuti dalje, jer se uspinjete pravo Kraljevom povišenom cestom.

109 Dakle, što se događa? Promatrajte ovo. Vanjska dvorišta: bilo je Lutherovo doba, kako smo započeli u Tijelu poganske Crkve.

Sjetite se, bili su Židovi gore sve do otprilike 606. godine poslije Krista kada je ušlo u Tijatiru, bili su gotovo svi židovski obraćenici. Ali nakon Židova, prešlo je ovamo i na Židove i pogane (ali većinom Židove). Ali kada je uistinu ušlo u pogansko doba, došlo je ovom stranom, vidite, došao je Martin Luther, John Wesley i tako dalje. Razumijete?

Sada promatrajte ova posljednja tri nakon tog mračnog doba, uzlazi do srednjeg vijeka i prelazi preko. Kada dolazi, promatrajte ova vanjska dvorišta. Vidite: tijelo, duša, duh. Razumijete? Ta vanjska dvorišta, tijelo. Svetinja: nazareni, Svetost hodočasnika, slobodni metodisti. Razumijete? I potom Svetinja nad svetinjama: vraća se u pentekostalno, gdje je započelo u početku, razumijete, natrag na početak.

110 Dakle, ako crtate, želim označiti. Dakle, postoje pet vrata koja vode u tijelo, koja upravljaju tijelom. Znae to. Zar ne? To su pet čula. Koliko čula upravlja tijelom? Pet: vid, okus, opip, miris, sluh. Je li to točno? To je tijelo, vanjska dvorišta, to je ono na što se ne možete osloniti jer je tijelo.

Zatim unutarnja dvorišta, imamo unutarnja dvorišta, što je sljedeći oltar. I sljedeći oltar ulazi, a ulazi sa - sa savješću, maštom, sjećanjima, strašću i emocijama. To su pet čula koja upravljaju unutarnjim dvorištima. To je duša. Čula emocija, to je duša, ljubav i tako dalje. I potom sljedeće u ovom čulu ovdje, također bi trebala biti sjećanja i savjest i milosrđe i tako dalje, i - i mašta. Sjednete i zamišljate stvari, što činite? Ne činite to svojim tijelom, svojim čulima ne zamišljate. To je unutarnje dvorište unutar vas.

111 Ono ima tri vrata. Što mi činimo? Razlamamo sada, nemojte to propustiti. Došavši od tijela, pet čula, u sljedeće, dušu, unutarnja dvorišta, ali sada ulazite u srce. Razumijete?

Dakle, ondje ste vi dobri hodočasnici svetosti i metodisti ostali, na tom oltaru tamo vani. Razumijete, u dvorištima ste. Vi luterani i tako dalje odostraga ste u tijelu, odostraga s pet čula, što oko može vidjeti i razabrati. Razumijete?

Ovdje dolazi Svetost hodočasnika koji su bili samo slobodni metodisti, došli su u sljedeća dvorišta i vjerovali u svetost jer su to nazivali Svetinjom gdje se nalazila žrtva.

u ljudskom srcu (ne u životinjskom srcu, nego u ljudskom srcu), gdje nema ni krvne stanice niti ičega. Kažu: „Mora da je to mjesto gdje se nalazi duša ili duh.“ Samo pustite - samo ih pustite, uzet će svoje vlastite gluposti i dokazati Boga. Tako je. Bog samo čini da nerazboriti svjedoče o Njemu.

Dakle, evo je, velika naslovnica u novinama. Mala djevojčica brata Bozea je rekla: „Brate Branhame, znaš li što si neki dan rekao?“ Rekla je: „Pogledaj, pogledaj, znanost je već to otkrila.“

Rekao sam: „Pa, blagoslovljen neka je Bog! Želim to, sestro, želim - želim to.“

Duša čovjeka je priroda duha, a duh prebiva u srcu čovjeka.

106 Dakle, sada, što je vanjsko dvorište? To je tijelo. Razumijete? To je prvo čemu pristupate, tijelo. Prvo njega morate nadvladati. Morate proći iza tijela. „Ne da mi se ustati i ići u crkvu, ceste su previše skliske. Ja - ja... Prevruće je. O, crkva, ne znam.“ To je tijelo. U redu. Dakle, morate ga nadvladati te njime proći, Bog mora njime proći.

Kada dođe sljedeći put, On mora ući u dušu, to je priroda. „O, što će Jonesovi reći o meni? O! Znaš, moja će me crkva izbaciti ako - ako učinim takvo nešto. Razumiješ?“ No, vi morate proći kroz to.

107 I kada prođete kroz to, tada On ulazi u srce i ondje je na prijestolju. To je Duh Sveti u vama. Isus je rekao: „Bilo bi daleko bolje da vam se o vrat objesi mlinski kamen i da potonete u dubine mora nego li da sablaznite jednoga od ovih najmanjih koji vjeruju u Mene.“ Niti da im ikako naudite, čak samo da ih sablaznite, samo ih nečim uznemirite. Bilo bi bolje da se sami utopite ili da nikad niste bili rođeni na zemlji, nego li čak jednoga da sablaznite. Je li On to mislio? Može li On lagati? Jesu li to apostoli rekli? Ne, ne. Isus je To rekao! Isus je rekao: „Ako čak sablaznite jednoga od njih, ovih najmanjih koji vjeruju u Mene.“

108 „A ova će znamenja pratiti one koji vjeruju.“

Neki veliki momak kaže: „O, ja vjerujem u Njega! Haleluja!“

„Jesi li ikad govorio u jezicima, tumačio jezike, izgonio zloduhe, imao vizije i tako dalje, kako je On i obećao?“

„Ne, ti dani su prošlost.“ On nije vjernik, on je takozvani vjernik.

Isus je rekao, posljednje riječi koje je rekao: „Ova će znamenja pratiti one koji vjeruju, po cijelom svijetu i svakom stvorenju.“ Tako je. „Pratit će vjernika dok se Ja ne vratim.“ To su posljednje Riječi koje je On rekao. Koliko vas to zna? Biblija, Marko 16.

Dakle, vidite, on je takozvani vjernik.

malo. Dakle, iz tog razloga ne morate imati mnogo cvijeća. I kada Bog ponovno dođe, kada Isus ponovno dođe, bit ćete iznenađeni za tu malu pralju tamo natrag u uličici. Uh-huh. Bit ćete iznenađeni za tog mladića koji ne govori ništa, čuva tajne za sebe i hoda uokolo ponizno pred Bogom. Bit ćete iznenađeni. To će izne-...

Nedavno sam propovijedao za sud... Iznenađenja na Sudu. Neće biti iznenađenje vidjeti pijanca tamo, on zna gdje ide. Zasigurno. Neće biti iznenađenje vidjeti lažljivca, preljubnika, sve takve tamo, to neće. Ali iznenađenje će biti i razočarenje će biti oni koji su mislili da idu, uh-huh, da, a potom biti odbijeni. Oni koji kažu: „Pa, samo malo, moja je majka pripadala ovoj crkvi, moj je tata pripadao ovoj crkvi, moj djed i baka. Ja sam bio član cijeli svoj život.“

„Odstupi od Mene, zločinitelju; nisam te ni poznavao.“

43 Pogledajte u danima kada je mali, stari Šimun, nepoznati čovjek, bez reputacije, ništa o njemu ne znamo u Bibliji. Ali Biblija kaže: „Njemu bi objavljeno po Duhu Svetome“, (Evo ga, eto.) „da neće umrijeti dok ne vidi Gospodinova Krista.“

Zatim pogledajte tko je bio Ivan Krstitelj, nekakav čudan momak, šumar iz šume. Njemu je bilo otkriveno. Izišao je propovijedajući Poruku. Pogledajte to! Tko je bila mala Ana?

Mala djevica, Marija, dolje u - u gradu Nazarethu (mislim kao Jeffersonville) i gdje se grijeh i sve umnožilo, no ona se držala čistom jer je znala da je jednog dana imao doći Mesija. Razumijete?

Josip, tesar, izgubio je svoju ženu i - i udvarao se toj maloj djevojci. I onuda je Duh Sveti došao na to. I potom svijet pristupa i to ocrnjuje, kao „sveti valjač, pentekostalac“. Razumijete, ocrnio je to. „Pa, to, ona... to je dijete rođeno izvan svetog braka.“ Razumijete, vjerovali su tako a izgledalo je kao da jest. Ali Bog to čini kako bi zaslijepio oči mudrima i pametnima te otkrio To malenima koji će naučiti.

44 Nadam se da je dostatna pozadina za kada malo kasnije dotaknem nešto. Pokazat ću vam. Vidite li ovo ulje? Dakle, ono što sam vam rekao, pozadinu, da bi vidjeli da to nije čovjek, to je Bog, ukazat ću na ovo. U redu.

Dakle: „Uzađi ovamo“, bio je Glas. I kada je otvorio, čuo je zvuk trublje i potom je Ivan odmah bio u Duhu - bio u Duhu i čim je ušao u Duh, počeo je vidjeti stvari. Kada uđete u Duh, počnete vidjeti stvari. Prvo morate ući u Duh. Je li to točno?

45 Dakle, što da odete na utakmicu te kažete: „Zaista volim bejzbol.“ Uh-huh. I dobijete mjesto u prvom redu, odmah dolje mjesto u loži te gledate Yankeeese ili Bulldogse, tko god da jesu, kako igraju. A svi oni

imaju važnu utakmicu tamo.

I vaš tim samo što nije izgubio i odjednom popularan Babe Ruth zamahne ovako palicom te kaže: "Vidiš li skroz onamo?" Ima tri čovjeka na bazi. „Iznenadenje!" I izbacila je pravo iz vida, skida svoju kapu te se hladi, odšeta do prve baze i gleda okolo sve te dečke, odlazi do druge baze, rukuje se igračem druge baze, hoda, mirno hoda ravno natrag na početnu bazu, poginje svoju... Pa, o! O! Vika, skakanje, vrištanje, uzvikivanje: „Hura!" Pa, oni bi...

46 Uistinu sam ih vidio kako uzimaju te... Sjećate li se starog slamnatog šešira? Jednoga dana otišao sam na bejzbolsku utakmicu i vidio mladića kako je postigao optrčavanje. I ovaj mladić koji je sjedio ispred mene sa slamnatim šeširom, posve uzbuđen, uzeo je svoj šešir i samo ga povukao pravo dolje, jednostavno stavio obod ovako okolo, kojem je vrh otpao. Pa, on se radovao! Bio je toliko izvan sebe da nije znao što čini. Jednostavno lupajući nogom i aplaudirajući i vičući i skačući. Pa, sada, znate što mislim, zasigurno je imao... bio je bejz-... bio je...volio je bejzbol. Bio je ljubitelj bejzbola, baš poput ljubitelja cigarete ili ljubitelja viskija.

Ja sam ljubitelj Isusa. Da. Baš to volim. Ja... Kada postanete ljubitelj Isusa, razumijete, ljubitelj nečega.

Onda biste mogli zamisliti tog mladića kako kaže: „O, zasigurno, ljubitelj sam bejzbola." I njegov tim gotovo gubi i vidjeli su ga kako ustaje i pobjeđuje tako u utakmici, on se osvrnuo i: "Da, pretpostavljam da je to bilo u redu." Uh-huh. Kažete da on „voli bejzbol".

„O, on je tako nešto!"

Rekli biste: „Pa, ne voliš to, zar ne? Nešto nije u redu s tobom!" Svaki bi dobar ljubitelj bejzbola rekao: „Što je s tim mladićem? Nešto nije u redu s njim. Pogledajte ga kako tamo sjedi." Huh! To je baš tako...

Zaključite sada, razumijete. O, kada ste ljubitelj Isusa i osjećate kako Duh Sveti usidrava te riječi, tada nešto poviče! O, izvan sebe ste!

47 Nadam se da mi ovaj čovjek oprašta, sjedi ovdje blizu. Velik, visok crnokosi momak koji sjedi ovdje, koji je stajao tamo vani jedne večeri u hodniku, i netko je nešto rekao, nekakvu... potporu, znate, nekako ga tako blagoslovio. I taj je potrebit dečko imao užasno razdoblje, znam da ga je njegova - njegova supruga ostavila i zatražila razvod jer je on ljubio Gospoda Isusa. Tako je. I netko je nešto rekao o Isusu, znate, a on je bio jedan od takvih ljubitelja. A bio je u ratu i posve izrešetan i sve, dječak; žalio sam ga. Došao je doma s... svojoj djeci i supruzi. Tada je obećao Gospodu da će Mu služiti i čim ga je Gospod počeo blagoslivljati a on se izmirio s Bogom, njegova se supruga samo okrenula, zatražila razvod i ostavila ga. Ostavila ga samog. Ali on je i dalje bio ljubitelj.

102 Sjećate se, nedavno, novine su objavile prije otprilike četiri godine u Chicago, kada je jedan stari vjernik... točnije stari nevjernik nekoć izjavio da je Bog pogriješio kroz Salomona kada je rekao: "Kako čovjek misli u svom srcu." Rekao je: "U srcu nema mentalnih sposobnosti s kojima bi se razmišljalo. Kako bi mogao misliti svojim srcem? Mora da je... Mislio je glavom."

Da je Bog mislio na glavu, rekao bi „glavom".

Kao Mojsije, što da je Mojsije... Bog je rekao: „Mojsije, izuj svoju obuću, na Svetom si tlu", a on rekao, „Pa, zašto ne bih samo skinuo šešir, to je jednako dobro"? Rekao je „obuću". Nije rekao „šešir", rekao je „obuću".

103 I kada je rekao: „Pokajte se i krstite se u Ime Isusa Krista", On nije mislio, „Oca, Sina i Duha Svetoga." Mislio je upravo ono što je rekao.

Kada je rekao: „Morate biti nanovo rođeni", nije rekao, „Trebali biste biti."

Rekao je: „Ova će znamenja pratiti one koji vjeruju", nikada nije rekao, „Možda će."

On kaže što misli! A On je Bog i ne može To povući. On zna što je savršeno stoga tako To čini i tako je namijenio da bude. I vi se morate podići k Tome. Ne da se On spusti na vašu zamisao, vi se morate podići k Njegovoj zamisli. U tome je razlika.

104 Dakle, sada, u ovom sustavu tijela, duša... Dakle, ako uzmete riječ duša te je istražite, vidjet ćete u - u biblijskom rječniku ili Websteru, bilo kojem od njih, da je to priroda duha.

Sada, ovdje je čovjek, recimo, ovdje je Ivan Ivić. U redu, Ivan Ivić. I ovdje je Marko Ivić. U redu. Dakle, Ivan Ivić je čovjek, tijelo, brat je Marku Iviću. Dakle, Ivan je duh, duša, tijelo a Sam Doe je isto (tijelo, duša, duh) kao što je i on: tijelo, duša, duh. Sada, ovaj je čovjek zao, loš, vara, krade, laže, čini preljub, svako zlo koje može činiti; ali ovaj je čovjek pun ljubavi, mira, radosti. Obojica imaju dušu, tijelo i duh. Pa, u čemu je razlika? Ovaj se čovjek može sjetiti te reći: „Sjećam se svoje majke, sjećam se stvari koje smo činili kada smo bili dječaci", obojica mogu. Obojica imaju duh, obojica imaju duše, obojica imaju tijelo.

No priroda duha ovoga čovjeka je zla; priroda duha ovoga čovjeka je dobra. Razumijete? Dakle, priroda duha je duša čovjeka. Razumijete? Stoga, dakle, u što Bog pokušava ući? Duh i srce čovjeka. Mjesto gdje se duh nalazi je u srcu.

105 Znao, i znanost je govorila (kako to nisam dovršio), da čovjek nije mogao razmišljati svojim srcem. A znanost otkriva da postoji mali odjeljak

Njegovo prijestolje suda bilo predstavljeno ovdje na zemlji u Svetinji nad svetinjama. Bog... Sav je Izrael dolazio u to jedno mjesto kako bi našao milost jer je Bog susretao samo pod prolivenom krvi.

Slušajte sada pažljivo. Potom se jednog dana Šekina slava podigla iz tog Prijestolja milosti te se smjestila na drugi Šator (Amen!), ovaj: „Otac ne sudi nikoga, nego je sav sud predao Sinu.” Božje Prijestolje suda. Uuuu! „Govorite li protiv Mene, bit će vam oprošteno”, govori o jednom drugom - jednom drugom koji dolazi, drugom Prijestolju milosti. „Govorite... govorite li protiv Sina čovječjega, Ja ću vam oprostiti, ali jednoga će dana Duh Sveti doći prebivati u ljudskim srcima, ni jedna se riječ protiv Njega nikada neće oprostiti.”

100 Sud postaje sve ozbiljniji i ozbiljniji cijelo vrijeme jer Bog neprestano iscrpljuje Svoju strpljivost pokušavajući pridobiti grješnike da dođu k Njemu kako bi se izmirili. Prvo, bio je u nebu gore i sjajio kroz zvijezde. Drugo, bio je na zemlji sjajeći kroz Šekina slavu. Sljedeće, došao je i postao tijelom te prebivao među nama i dalje crpeći Svoju strpljivost. Evo, otkupio je čovjeka Svojom krvlju, došao u Svoju Crkvu u obličju Duha Svetoga i govoriti protiv Njega je dovršena stvar, gotovo.

Sada možete vidjeti gdje potresanje dolazi. Oni ne shvaćaju u kojem su vremenu. Ljudi ne mogu razumjeti što To znači.

101 Dakle, prvo Prijestolje bilo je u nebu, prijestolje suda. Drugo Prijestolje bilo je u Kristu. Treće Prijestolje je u čovjeku.

Sada mi dopustite da uzmem ovaj mali crtež koji sam nacrtao ovdje. Nacrtat ćemo... Volio bih da imam ploču da bih vam mogao to prikazati možda razumljivijim. Uzet ćemo i nacrtati dvorišta, samo ih prikazati okruglim prstenom, ili ovako, svejedno. Sada ćemo uzeti... Vjerujem, ovako bi možda bilo najbolje, uzet ćemo i nacrtati dvorišta.

Dakle, što je čovjek? On je trojstveno biće: tijelo, duh i duša. Koliko vas to zna? Promatrajte Božji pristup. Što je njegovo srce? Sjećate li se moje poruke „Bog je izabrao ljudsko srce za Svoj kontrolni toranj”? Đavao je izabrao njegovu glavu za svoj kontrolni toranj, razumijete, čini da vidi stvari, gleda svojim očima. Ali u njemu... Bog u njegovom srcu čini da vjeruje ono što ne može vidjeti. Je li? Razumijete, Bog je na njegovom srcu, u ljudskom je srcu Božje Prijestolje. Shvaćate li to? Čovjeku! Bog je načinio Svoje Prijestolje u srcu čovjeka.

Pogledajte sada. Što je prvi dio čovjeka? Prvi dio čovjeka je tijelo. Sljedeći dio je duša, što je priroda njegovog duha, koji ga čini onim što on jest. On sada pristupa. Dakle, treći dio čovjeka je njegov duh i njegov je duh u središtu njegova srca, a u središtu srca je mjesto gdje Bog dolazi na Prijestolje.

I kada je stajao tamo jedne večeri i netko je rekao nešto o Isusu, nešto kako velik On jest, tako, on je rekao: „O, slava!” Udario je rukama i svojom šakom ovdje probio tako zid. Nije znao da je to učinio. Zabio je svoju šaku u zid. Rekao je: „Brate Bille, za to ću platiti.” Mislim da je brat Wood sišao i stavio komad, stavio drugi komad. Nije nam to smetalo, brate Ben, jednostavno smo - jednostavno nam je drago što jesi ljubitelj. Razumijete?

48 Kada vam Duh Sveti nešto učini, vi jednostavno ne možete mirno sjediti, nešto vas preplavljuje. Amen. Uuuu! Da, nešto obuzima, ljubitelj za Krista. Kada ljubite Gospoda, jednostavno nešto u vama poseže, grabi, gladije i žeđa, Isus je rekao: „Blagoslovljeni su oni jer će se nasititi. Blagoslovljeni su čak što žeđaju, imali vi To ili ne.” Koliko vas želi više Boga? U redu. Pa, činjenica što želite više Boga, blagoslovljeni ste samo zbog toga. Ako To i nemate, i dalje ste blagoslovljeni. „I blagoslovljeni su oni koji gladuju i žeđaju.” Blagoslovljeni ste samo što gladujete i žeđate. Zato što To želite, blagoslovljeni ste. Jer ima mnogo ljudi koji To ne žele.

Sjećate li se moje propovijedi neku večer? Razumijete, kao taj maloumnik, zadržao je kutiju a bacio dar. Razumijete? Ne uzimajte kutiju, uzmite Dar.

49 U redu.

Dakle, odmah... u duhu: i gle, prijestolje... postavljeno na nebu, a na prijestolju sjedi netko.

Primijetite sada, malo kasnije, ili imali smo to sinoć, vjerujem, da na tom Prijestolju koje... Nalazimo da prvo nije bilo ničega na Prijestolju, a sada je Netko na Prijestolju tako da to pokazuje da je Isus bio uzašao sa Svojom Crkvom u Slavu te sjedio na Svom vlastitom Prijestolju. „Sjedi na Prijestolju”, to je nakon crkvenog doba. Dakle, sada, nakon nekog vremena želimo doći do toga.

Sada kažete: „Pa, gdje je Njegovo prijestolje danas?” Dakle, brate Neville, ako to preskočim, nakon nekog vremena me pitaj: „Gdje je Njegovo prijestolje danas?” Mislim da ću dotle doći do toga. „Gdje je sada Njegovo prijestolje ako On nije na Svom Prijestolju sada?”

On sada nije na Svom prijestolju. Ne, gospodine.

50 U redu, dakle:

I taj koji je sjedio bijaše izgledom nalik... kamenu jaspisu i... sardu; I bijaše uokolo prijestolja duga slična... izgledom nalik smaragdu.

Dakle, sada uzmimo 3. stih za početak. I dakle „jaspis”, Taj koji je sjedio na Prijestolju bijaše izgledom... Drugim riječima, kada ste Ga gledali, bio je toliko veličanstven, toliko predivan! O, želim Ga vidjeti! A vi?

51 Jednog dana... Sjećam se sestre Cadle, sestre Howard Cadle, mislim da je mnogi od vas pamte. Bio sam tamo preko puta ulice i moja supruga koja sada tu sjedi sjeća se da joj je bilo hladno u sobi. I bio sam ustao, a imao sam mali, stari... bio je to štednjak tamo vani sa... pekli smo kruh u peći, u cijevi. I ja... bilo je zaista hladno i vjetar je puhao, zima, snijeg na tlu, i vjetar se spuštao dimnjakom, i nisam mogao upaliti tu stvar da spasim svoj život. I bio sam jednostavno tako rastrgan u vezi toga. I ubacim nešto unutra, ponovno bi se ugasilo. Billyju je bilo hladno i njoj je bilo hladno, pokušavao sam zapaliti vatru. I tada sam slučajno uključio radio i (došao nekoliko minuta prije i baš se ugrijao), a sestra Cadle je pjevala: „Kada dođem u tu Zemlju na udaljenoj obali, želim vidjeti Isusa. A vi?” O!

Samo sam sjeo pravo nasred poda i samo sjedio te počeo plakati. Znao kako je mogla pjevati tamo, tim svojim uistinu ugodnim glasom američkog drozda. Želim je čuti kada pređem tu granicu onamo; rekla je: „Želim vidjeti Isusa. A vi?”

Pomislio sam: „O Bože, da, želim Ga vidjeti jednog dana. Kada cvijeće posve uvene, želim vidjeti Isusa.” Kako... Vidjeti Ga na Njegovom Prijestolju, Njegovu ljepotu, Njegovu slavu! I ako ja... O, želim stajati gdje je Ivan stajao, tako da mogu samo stajati i gledati Ga.

52 Ovdje, prije nekog vremena, dolje... u vrijeme ropstva. Ovo govorim radi mojih prijatelja crnaca koji su ovdje ovog jutra. Bio je jedan stari crnac i on je bio... išao preko u malo mjesto u koje su nekad išli.

I nekad su to činili dolje u Kentuckyju, pjevali. Možda se Mama Cox i oni mogu sjetiti kada su nekad odlazili i pjevali, znate, išli vani po kućama i svirali orgulje, mladi ljudi, te svi pjevali. Nekad su to činili ovamo u Butici i uokolo na farmama. Sada imaju bocu viskija negdje vani na rock-and-roll zabavi.

Ali su onda pjevali hvalospjeve.

53 Na jednom od tih starih pjevanja hvalospjeva bio je spašen jedan stari brat crnac. I Gospod ga je pozvao da propovijeda i sljedeći je dan išao uokolo pričati robovima na plantaži. Rekao je: „Gospod me je sinoć spasio te me pozvao da propovijedam svojoj braći.”

I naposljetku je to došlo do vlasnika ranča ili vlasnika plantaže. Pozvao ga je, rekao: „Sambo, želim da dođeš ovamo.” Rekao je: „Doći gore u moj ured.”

Odgovorio je: „Da, gospodine”, otišao gore u ured.

Rekao je: „Što to čujem da širiš među robovima, među tim momcima tamo vani, mojim radnicima, mojim robovima, da te je Gospodin oslobodio?”

samrtnoj postelji, umire. Pristupam Ti: 'Svet, svet, svet Gospodu.'"

„Zbog čega?”

„Kao veliki svećenik.”

„Zbog čega?”

„Radi moga brata. 'Svet, svet, svet Gospodu.'"

97 Eto! Vaš svakodnevni hod, vaš svakodnevni razgovor, vaše svakodnevno ponašanje, vaše srce, vaša duša i sve: „Svet, svet, svet Gospodu.” Nikakav korijen gorčine, ni išta drugo: „Svet, svet, svet Gospodu. Svet, svet, svet Gospodu”, dok započinjemo pristupati u ime našeg brata. Tko god hoće može doći pomazan krvlju ispred sebe, krv će ispred njega odzvanjati: „Svet, svet, svet Gospodu.”

Dakle, to su bila vanjska dvorišta, Svetinja. A Svetinja nad svetinjama, to je bilo Božje svetište na zemlji. Primijetite, tipizirano je po onom nebeskom. Sada ćemo se ponovno izravno vratiti na isti ovaj citat Pisma. O, sve dok prolazimo Otkrivenje, možemo se ponovno vratiti izravno na ovo. Razumijete?

98 Sada on... Ivan, gdje Ivan stoji? U dvorištima. Pročitajmo ovdje samo malo dalje tako da shvatite.

Iz prijestolja izlaze munje... gromovi... glasovi; i sedam ognjenih svjetiljaka (Pričekajte dok dođemo do toga!) gori pred prijestoljem, koje su sedam Duhova Božjih.

Odražava Božje Svjetlo na Crkvu izravno iz Božjeg Prijestolja, ne kroz sjemenište, ne kroz nekog biskupa, nego iz Božjeg Prijestolja, otkrivenjem sile Njegova uskrsnuća, što Ga čini istim jučer i zauvijek; tih sedam zvijezda stoji tamo odražavajući to Svjetlo, Šekina Svjetlo, iz Šekina slave iz Svetinje nad svetinjama. Sedam ognjenih svjetiljaka postavljenih na vrh tih svijećnjaka odražavaju Njegovo Svjetlo, Njegove boje sile Njegova uskrsnuća izravno na Crkvu. Amen! Hmm!

Pred prijestoljem... bijaše stakleno more nalik na kristal; a u sredini prijestolja, i uokolo prijestolja, četiri bića puna očiju sprijeda i straga.

I nastavlja dalje te navodi ta... ta bića, isto što je i Ezekiel vidio; te čuvare... jedno slično čovjeku, jedno slično lavu i jedno slično orlu. Što je to bilo? Dakle, pazite, kada ih ulovimo i pokazujemo da Lav iz Judina plemena i svi ti drugi iz njihovih plemena, koji sjede na četiri zidine, da su i oni čuvali ovo prijestolje milosti. O, kakva slika! O, ja jednostavno... Veliki dani su pred nama.

99 Kako smo ih vidjeli, dakle, to je bilo Božje Prijestolje u nebu, Mojsije Ga je načinio po obrascu na zemlji, koje jest Božje Prijestolje jer je

malo."

94 Primijetite sada ova sveta mjesta. Dakle, kada ulazite u dvorišta, prvo su bila dvorišta, vanjska dvorišta. Sljedeće je bio žrtvenik gdje su prinesene žrtve, mjedeni žrtvenik. Potom s vanjske strane mjedenog žrtvenika visjele su ovdje zastori kojima se ulazilo u Svetinju nad svetinjama, unutra je bilo Prijestolje milosti, unutra su bili Kerubi. To je ono do čega želim doći u našoj sljedećoj lekciji, tih Keruba koji zasjenjuju Prijestolje milosti. O! Ja... Mogli bismo se zadržati na tome cijeli mjesec, razumijete, na tim Kerubima.

95 Dakle, primijetite sada kako su ulazili unutra. Zajednica je mogla doći tamo, svećenici su mogli stajati ovdje, ali samo je veliki svećenik mogao ući unutra jednom godišnje uzimajući sa sobom krv.

I morao je biti odjeven na određeni način, u određenu opravu; morao je imati zvono i šipak, jedno s drugim. I kada je hodao, morao je hodati na određeni način. Dok je hodao, odzvanjao je: „Svet, svet, svet Gospodu. Svet, svet, svet Gospodu“, ti zvončići i šipak zvonili su zajedno: „Svet, svet, svet!“ Zašto? Pristupao je Bogu, imao krv saveza u ruci, išao pred Njega noseći krv.

Pomazan (O!) određenim miomirisima. Njegova je oprava morala biti načinjena rukama ispunjenima Duhom Svetim, određene su ruke izrađivale njegovu odjeću. Ruža šaronska, ulje pomazanja, izlijevalo se na njegovu glavu, slijevalo niz bradu te potom nadolje. Stavljao je kraljevski miomiris, šipak i zvončić, noseći krv nevinog jaganjca i nije se usudio pristupiti tom zastoru izvana... umro bi upravo ondje gdje je stajao. Stoga je morao ići hodajući na određeni način: „Svet, svet, svet Gospodu. Svet, svet, svet“, (pristupajući Bogu) „Gospodu. Svet, svet, svet!“

96 I otišao je tamo te prinio krv na Prijestolje milosti jednom godišnje. I dok je bio unutra, imao je privilegiju vidjeti Šekina slavu; kada Ognjeni Stup, to jantarno Svjetlo silazi, koji je vodio djecu Izraelovu. Čak je zadimio hram tako da Ga ne bi nitko mogao vidjeti. Slava Gospodnja se spustila dok je sve bilo zadimljeno. I ušao je On sam, otišao iza zastora te posjeo na Prijestolje milosti u Svetinji nad svetinjama. „Najsvetija Svetinja“, to je nazvano Svetinjom nad svetinjama. I on je morao biti odjeven na određeni način, hodati na određeni način, biti pomazan na određeni način. Bio je posebna osoba da bi ušao unutra. Kako li mu je zajednica morala zavidjeti!

Ali kada je Isus umro, hramski zastor se razderao. Ne samo veliki svećenik, nego „tko god želi“ može imati to isto pomazanje Šekina slave te hodati svetim životom: „Svet, svet, svet Gospodu“, i pristupiti u samu Božju prisutnost kroz Krv Isusa Krista pred njim. Uvedite ga: „Gospode Isuse, ovdje leži bolestan čovjek, on je moj brat. Upravo je sada na

Odgovorio je: „Da, gospodine.“ Rekao je: „Šefe, tvoj sam rob.“ Rekao je: „Kupljen sam tvojim novcem, ali...“ Rekao je: „Ali način na koji me je Bog sinoć oslobodio, Isus me je oslobodio od grešnog i sramotnog života te smrtnog života. Oslobodio me je.“

On je rekao: „Sambo, misliš li to doista?“

Odgovorio je: „Mislim.“

54 Rekao je: „Čuo sam ih kako govore da namjeravaš propovijedati ovdje uokolo svom - svom narodu na plantažama i tako dalje.“

Odgovorio je: „Da, gospodine!“ Rekao je: „To je ono što namjeravam činiti, je propovijedati ovo Evanđelje svom narodu.“

Rekao je: „Misliš li to doista, Sambo?“

Odgovorio je: „Doista to mislim.“

Rekao je: „Dođi, odi sa mnom dolje do - do suda, ja ću ti također dati slobodu. Slobodan si od mene i slobodan od ikakvog više ropstva. Kupio sam te, moj si, i oslobađam te tako da možeš propovijedati Evanđelje svom narodu.“ Otišao je dolje i potpisao oslobađanje ili izjavu te je bio oslobođen. Više nije mogao biti prodan kao rob. Bio je slobodan čovjek da propovijeda Evanđelje.

55 Godinama je propovijedao među svojom braćom. Mnogi su se bijelci obratili pod njegovom službom. Jednoga je dana taj stari momak došao umrijeti. Propovijedao je trideset ili četrdeset godina ili više. I kada je došao umrijeti, ležao je u sobi, a mnogi od njegove braće bijelaca okupilo se u sobi i mislili su da je otprilike dva ili tri sata bio mrtav. Potom, kada se naposljetku probudio te osvrnuo po sobi, rekao je...

„Gdje si bio, Sambo?“

Rekao je: „O, zar sam se vratio ponovno ovdje? Zar sam se ponovno vratio?“

Rekli su: „U čemu je problem, Sambo?“

Rekao je: „O, prešao sam preko u drugu Zemlju.“

Rekli su: „Pričaj nam o tome.“

Rekao je: „Pa, samo sam došao u Njegovu prisutnost.“ I rekao je: „Kada sam stajao tamo“, rekao je, „prišao je Anđeo, rekao: 'Je li tvoje ime Sambo taj i taj?'“

Rekao je: „Da, gospodine, jest.“

On je rekao: „Uđi.“

„Ušao sam unutra te sam Ga gledao kako tamo sjedi.“

Rekao je: „Sambo, dođi sada ovamo, nakon što si Ga vidio želimo da dođeš ovamo, želimo ti dati tvoju halju, želimo ti dati tvoju harfu, želimo ti dati tvoju krunu.”

Sambo je rekao: „Ne govorite mi o harfama, krunama i haljama.”

Rekli su: „Ali zaslužio si nagradu, želimo ti predati tvoju nagradu.”

Rekao je: „Ne govorite... o meni... o nagradama.” Rekao je: „Samo mi dopustite da stojim te gledam Njega tisuću godina. To će biti moja nagrada.”

Mislim da bi se otprilike tako svi mi osjećali: „Samo mi dopustite da stojim i gledam Njega.” O, morat ću imati drugačije tijelo nego što sada imam, svakim djelićem svoga bića samo gledati Njega.

56 Ivan je stajao tamo te Ga gledao kako sjedi na Prijestolju, a On je bio izgledom nalik kamenu jaspisu i sardu. Dakle, sve stvari i svaka riječ u Bibliji ima značenje. Dakle, „kamen jaspis i sard”.

Sada, ako ćete primijetiti, to se slaže s ostatkom Pisma. U završnom djelu Pisma On je bio Alfa, Omega, On je bio Početak i Svršetak, On je bio Prvi i Posljednji, On je bio Otac, Sin i Duh Sveti. On je bio „sve u svemu” sadržano u Njemu. Matej 17 pokazuje da On...gore na gori preobraženja, da je sve to bilo sabrano u Njemu.

57 Dakle, „jaspis” je bio - je bio kamen i sard je bio kamen. (Dakle, doći ćemo do njihovih boja malo kasnije.) Sada želim da primijetite da je svaki od patrijarha, kada je rođen, da, svaka osoba ima kamen rođenja. Moj, rođen sam u travnju, je dijamant. A različiti mjeseci predstavljaju različita kamenja. Pa, s patrijarsima je bilo isto. Svaki put taj patrijarh kada je rođen, bio je... imao je kamen rođenja.

I samo da se zaustavim upravo ovdje na trenutak. Kada su te hebrejske majke... Dopusti mi da ti pokažem božansku Riječ, prijatelju, tako da bi tvoja vjera bila sagrađena sigurno na Božjoj Riječi. Svaki put, te hebrejske majke, kada su bile u porođajnim mukama, imale porođajne trudove da bi rodile... rađale tu djecu, same riječi koje je izgovorila pri rađanju davale su čovjeku (djetetu koje je rođeno od nje) njegovo ime te ga pozicionalno postavljale u Palestinu gdje će biti za dolaska Gospoda. Porođajni trudovi u toj majci! Kao: Efrajim znači „pored mora”. Razumijete? I Efrajimu je dan njegov dio uz more. I, recimo, Juda znači... Ne znam što ta riječ znači, ali bih mogao pronaći. Sada, razumijete, ovdje nemam vremena da prikupim te kratke stvari. No, onda se vratimo, i Juda, što god Juda znači, podrazumijevalo je njegovu poziciju postavljenu među izraelskom djecom.

58 I uzmite u Postanku 48 i 49, otkrit ćete tamo da je Jakov, kada je umirao, naslonjen na svoj štap, slijep, pozicionalno govorio toj djeci gdje

primijetite, nacrtao sam to ovdje na poledini. Razumijete? Smo nacrtao kako mi je Duh to dao, razumijete, nacrtao ovdje što bi to bilo. Ali upravo ovdje želim nešto reći.

Dakle, Bog, kada je postavljen na prijestolje, On je tada Sudac. Je li to točno? Kada suci sude? Kada dođe na svoje sjedište suda, prijestolje. Dakle, želim da primijetite kako je Stari zavjet načinjen, kako su načinjena dvorišta koja prilaze Njegovom prijestolju i kako je Ivan ovdje vidio. Nećemo ulaziti u to ovoga jutra, sve to. Samo kako je Ivan vidio ista prilazna dvorišta k Njemu i kakav je prilaz Njegovim dvorištima. Dakle, o, volim ovo.

92 Dakle, u Starom zavjetu je bilo ono što je nazvano „zajednica”, gdje su se ljudi okupljali. Prvo, prije nego bi došli u zajednicu, da bi ušli unutra, morali su doći pod prolivenu krv, vanjskim dvorištima. Prvo su dolazili k vodama odvojenja gdje je crvena junica bila ubijena te načinila vode odvojenja. To je grješnik koji dolazi i sluša Riječ.

Tako je taj veliki židovski rabin bio tek doveden k Gospodu, slušao me kako propovijedam o tome dolje u... u Tulsi. Bilo je to u Tulsi. Bili smo tamo u Tulsi, u Oklahomi. I došao je onamo samo kao promatrač. I otišao je nakon službe, rekao je: „Znam!” Rekao je... On je jedan od sedam istaknutih rabina u svijetu. I došao je onamo, rekao: „Želim vidjeti što ti kršćanski poslovni ljudi... Nazivaju ih pentekostalcima. Želim otići tamo, sjesti, poslušati.”

93 I kada me je Gospod potaknuo da govorim o žrtvi crvene junice, nakon službe on je susreo neku braću straga, rekao je: „Želim upoznati tog čovjeka. Znam da nema čak ni obrazovanje ali...” Rekao je: „Židovski sam rabin koji zna sve te različite prilaze i takvo što”, rekao je, „Nikada to nisam vidio u svom životu.” Rekao je: „Nikada to nisam vidio.”

I sada je on pentekostalni rabin, ispunjen Duhom Svetim, ide posvuda propovijedajući Evanđelje. Sebe naziva pentekostalnim rabinom. Otišao je u hotel Washington Youree neki dan kada smo se sastali dolje kod brata Jacka i jedna ga je dama prepoznala, rekla je: „Rabine”, rekla je, „imamo lijepu sobu za tebe, ali”, rekla je, „nemamo unutra televiziju.”

Rekao je: „Te stvari su pakaovizije, izbacite ih! Ionako ih ne želim unutra; da je unutra, tražio bih da je izbacite.”

Rekla je: „Rabine!”

Odgovorio je: „Ja sam pentekostalni rabin.” Haleluja!

Rekao je: „Dakle, kada kreneš u Izrael, brate Branhame, želim ići s tobom.” Rekao je: „Možemo to iznijeti našem narodu.”

Rekao sam: „Ne sada, rabine, ne sada. Ne sada, još nije čas, pričekaj

imali smo sve boje, duge, i tako dalje, i o čemu se sve radilo. Dakle, u 4. stihu, prvo o čemu on ovdje govori, u 4. sti-...

I uokolo prijestolja...

Promatrajte! Tako je predivna slika ovdje, nemojte to propustiti. „Prijestolje“.

89 Znaite, vratimo se Mojsiju. Mojsije... Nemamo vremena tražiti, stoga samo uzmite ono što govorim. Mojsije, kada mu je dana vizija gore na planini Sinaj...

Želim da primijetite da ovo više nije bilo Prijestolje milosti. Tamo krv nije bila prisutna, a žrtva je ponovno vraćena te su oni bili prihvaćeni i krv nije bila na prijestolju milosti. I sada je to bilo prijestolje suda jer su iz njega izlazili gromovi i munje. Je li to točno?

Zapamtite, to je bilo poput planine Sinaj. Kada je Mojsije otišao na planinu Sinaj, što se dogodilo? Grmljavina, munja. I čak ako bi krava ili tele ili ovca ili itko čak i dotaknuo planinu, morao je umrijeti. Biblija kaže: „Toliko je silan bio potres da se čak i Mojsije uplašio.“ I Mojs-... On je rekao: „Izuj svoju obuću ovdje, na Svetom si tlu.“ Jošua, veliki ratnik, koji je trebao prevesti djecu te im razdijeliti baštinu, mogao se uspeti u planinu samo do pola puta.

Tamo je stajao Mojsije s Božjim bojama bljeska i munje i smaragda uokolo njega, promatrajući kako se te zapovijedi pišu. Stojeći u Božjoj prisutnosti, taj Glas progovara: „Mojsije, gdje si? Izuj svoju obuću, na Svetom si tlu.“

Sada je to bilo prijestolje suda, ništa nije moglo tamo stajati nego otkupljeni. Grješnik uopće nije mogao pristupiti (gotovo je), prijestolje suda. U redu.

90 Dakle, Mojsije je načinio stvari na zemlji, načinio šator poput onoga što je vidio u nebu. Znamo to, zar ne? Vidimo da je Pavao učinio istu stvar. Mora da je... U Hebrejima 9, 23, da je Mojsije načinio stvari baš kako ih je načinio. I Pavao u svojoj viziji, kada je uzašao u nebo (kada je naučavao tu veliku Poslanicu Hebrejima), mora da je u svojoj viziji vidio isto ono što je i Mojsije vidio jer je to rekao (poučavao tu predivnu Poslanicu Hebrejima), kako je kršćanstvo bilo antitip Starog zavjeta. Bio je veliki učitelj, Mo-.... Pavao je bio. Dakle, to je bilo Njegovo Prijestolje tada. Potom u...

91 Hajdemo samo... Uzalud, ne mogu... Namjeravao sam ovo izostaviti, ali jednostavno to ne mogu učiniti. Gdje je ploča? Jeste li je vratili? Je li straga, Doc? Pa, možda uspijem učiniti da vidite odavde. Ja - ja... Dakle, pogledajte, uzmite svoje olovke i papir jer želim nešto reći ovdje. Sjedio sam jutros kada mi je nešto došlo. Sada ću vam reći što sam učinio, ako

će biti na svršetku svijeta. I oni se pozicionalno nalaze upravo tamo sada otkako su se vratili u domovinu. Rekao je Josipu: „Ti si plodna loza kraj zida“, razumijete, „kraj izvora“, vode. Prešao je preko. Rekao je: „Uzdao si se u Gospoda Boga. Ojačao si svoj - svoj luk (Sjedinjene Države. Razumijete li?) u Gospodu, ali jednoga se dana ta loza ima vratiti preko zida.“ I eno je, upravo tamo sada. Baš točno što je rekao prije gotovo skoro tri tisuće godina, vraća se upravo natrag. Rekao je Efrajimu da su njegove noge uronjene u ulju i Efrajim je smješten upravo tamo gdje su veliki izvori nafte. Točno tako.

Riječi tih ljudi, što je bilo na tim smrtnicima? Bog je obuhvatio njihove živote te se kretao u njima!

59 Izgledalo je kao kada ih je Rimsko Carstvo raspršilo, kada su ih drugi raspršili, kada su bili omraženi od Hitlera, desecima tisuća puta tisuću, ubrizgao je mjehuriće zraka u njihove vene te su umrli, mogli ste vidjeti njihova tijela obješena na ogradama s njihovom djecom i sve ostalo, i kosti... i uzimali te od njihovih kostiju načinili gnojivo. Samo ih izvodili tamo te im davali injekciju, ubacivali ih u vagon. Onda su izlazili, u vrijeme kada su izlazili, čak su u polasku pjevali: „Mesija će doći i ponovno ćemo piti krv grožđa.“ Kada su odlazili dolje, umirući, ti Židovi, izlazeći tamo vani, znali su da još nekoliko malih otkucaja i da će se njihovo srce ugaziti. I dolje su odlazili pjevajući: „Ubrzo ćemo vidjeti Mesiju.“ O! Pravili su gnojivo od njihovih kostiju.

Mnogi od vas vojnika ovdje to znaju te su to vidjeli. Stajao sam na tlu gdje su ih palili i sve ostalo, tamo, Hitler i oni. I pogledajte gore Staljina i Rusiju i sve njih, učinili su istu stvar. Tako je. No, taj Židov, u čemu je bila stvar? Bio je prisiljen vratiti se u svoju domovinu. Ondje oni stoje.

Imam taj veliki film „Tri minute do ponoći“. Kada su ti Židovi došli, pitali su ih, rekli: „Zbog čega se vraćate, da biste umrli u domovini?“

Rekli su: „Dolazimo vidjeti Mesiju.“ Amen. Hmm! Na kraju smo vremena.

60 Svako od te djece, kada je rođeno, imalo je kamen rođenja. I kada je Aron, veliki svećenik svakoga od te djece, imao na sebi naprsnik, svoju halju... To je ono na čemu se želim zadržati samo malo duže da bih ušao u ovaj 6. stih, zato što uvodi svaki simbol Starog zavjeta upravo unutra. Svaki... sav namještaj i sve u Starom zavjetu bilo je obrazac onoga što je bilo viđeno u nebu, po obrascu natrag ljudskom biću.

I evo Aronovog naprsnika, on je bio veliki svećenik. Primijetite, kamen rođenja svakog plemena bio je predstavljen u njemu. Jedan, kamen rođenja, stavio je svoj kamen unutra: pleme Efrajimovo, pleme Manašeovo, pleme Gadovo, pleme Benjaminovo, svi su bili predstavljeni

ovdje. I tako... Potom su uzeli ta kamenja rođenja, te lijepe dragulje te ih objesili ovako na stup. I ako je prorok prorokovao, i zvučalo to ispravno ili ne, odveli su ga do ovog Urim Tumima te mu dopustili da kaže svoje proroštvo: ako se sveto Svjetlo pojavilo na njemu te počela bljeskati ta kamenja, Bog je odgovorio. Bilo je to za cijelo pleme, sve njih, svako pleme.

61 Dakle, po ovom, prvi kamen. Prvo, koliko vas zna tko je bio prvo dijete? Koje je bilo njegovo ime? Ruben. U redu. Tko je bio posljednji? Benjamin. Tako je. Kamen rođenja Rubena bio je jaspis, kamen rođenja Benjamina bio je sard. On je bio izgledom kao „Ruben i Benjamin“, Prvi i Posljednji, Onaj koji bijaše, koji jest i koji će doći, On je bio Alfa (A) u grčkoj abecedi, Omega (Z) u grčkoj abecedi. On je bio Prvi, Posljednji, bio je od Benjamina do Rubena, od Rubena do Benjamina. O! Evo Ga: „Izgledom nalik kamenu sardu i kamenu jaspisu.“ Sjedio je na tom Prijestolju!

62 Koliko bi vas željelo vidjeti Njega kako sjedi na Svojoj Slavi? Okrenimo na Otkrivenje 21, 10, brzo, i samo pogledajmo Njega ovdje. U redu, 21, 10 do 11.

I odnese me u duhu na goru veliku i visoku i pokaza mi taj veliki grad, sveti Jeruzalem, gdje silazi s neba od Boga,

sav u Božjoj slavi,... sav u Božjoj slavi, Njegov sjaj bijaše poput najdragocjenijega kamena, to jest poput... jaspisa... čist kao kristal;

„Njegovo Svjetlo.“ Svjetlo! Tko je Svjetlo? „I ne treba Gradu sunca jer Svjetlo mu je Jaganjac.“

63 Kamen jaspis, sard. Slava Božja je Isus Krist, slava Isusa Krista je Njegova Crkva. A On je bio Prvi. Što je On bio? Bio je početak vremena, On je svršetak vremena. Bio je prvi od patrijarha, posljednji je od patrijarha. Bio je Crkva koja je bila u... On je bio Duh koji je bio u crkvi u Efezu, on je Duh Crkve u Laodiceji. Prvi je i Posljednji, A do Z, Prvi, Posljednji, Onaj koji bijaše i koji će doći, Korijen i Izdanak Davidov, Zvijezda jutarnja, Ljiljan u dolini, Ruža Šaronska! O, ima četiristo i nešto naziva u Bibliji koji se odnose na Njega. Samo razmislite o tome, što je On bio! A ipak je bio ponizan Gospod Isus koji se rodio u jaslama na slavu Božju.

Sve što je ponizno promatrajte jer je ispravno. Sve što je veliko je napuhano, stoga ne obraćajte pažnju na to, razumijete, puno je pustih riječi a u tome nema ničeg. U redu.

64 Dakle: „Bijaše izgledom kao kamen jaspis i sard.“ Vratimo se. Imate li... ? Imamo malo vremena, zar ne? Imamo otprilike još četrdeset minuta. Primijetimo, vratimo se do Ezekijela 1. Vratimo se u Bibliji u Stari zavjet,

savez s njim, vječni savez. Bog...

Savez je uvijek sklopljen zakletvom, tako da nitko... Vi se zaklinjete nekim većim od sebe: zaklinjete se svojom majkom, zaklinjete se svojom nacijom, zaklinjete se nečim, zaklinjete se Bogom. Ali se ne možete zakleti ako nije netko veći od vas.

A nije bilo nikog većeg od Boga, stoga se On zakleo samim Sobom. Amen! Zaklevši se samim Sobom da će potvrditi ovaj savez. Amen. O! Uuuu! Zakleo se time da će sačuvati Abrahamovo sjeme. Što je Abrahamovo sjeme poganima? Krštenje Duhom Svetim, Abrahamovo sjeme. Zakleo se samim Sobom: „Ja ću ih podići, svakoga. Dat ću im vječni Život te ih vratiti ovdje na zemlju.“ O čemu moramo pož... razmišljati?

87 Dakle, vidimo Ga u zelenom kružnom luku, boji jantara. Ova zelenkasta, što zelena predstavlja? Život. Zelena je zimzelena, uvijek ostaje zelena, je život. Što to znači? Da je Bog obećao, kako se zakleo tamo natrag u Postanku, da neće... (Stavio dugu u nebo.) da neće više vodom uništiti svijet. Također daje Svoju zakletvu te se zaklinje samim Sobom da će podići sve Abrahamovo sjeme, a ovaj svijet će podnijeti sve svoje potresanje sudom. Sud ćemo proći u narednim lekcijama koje nam predstoje, pokazat će vam gdje će ovaj svijet buknuti te se pretvoriti u vulkane, i raznijeti na komadiće, i izokrenuti i tako sve. Ali se zaklinje samim Sobom da je neće uništiti, nego će je ponovno poravnati te postaviti Svoju djecu na zemlju za Milenij. O!

Iščekujem dolazak tog radosnog milenijskog dana

Kada će naš Gospod doći i uzeti Svoju Nevjestu koja čeka,

O! Moje srce čezne, plače za tim danom divnog oslobođenja,

Kada će se naš Spasitelj ponovno vratiti na zemlju.

O, kako čeznemo vidjeti taj Dan, On je obećao da će doći veliki Milenij. I još jedna stvar, razlog zbog kojeg je bio okružen: On je Bog koji drži savez. On će održati Svoj savez!

88 Svejedno sada uzmimo sljedeći stih. O, želimo uzeti još jedan, a imamo samo desetak, petnaestak minuta to učiniti. Jeste li preumorni? Želite li nastaviti? [Zajednica kaže: „Amen.“ - urednik] U redu, uzmimo 4. stih:

I bijahu uokolo prijestolja dvadeset i četiri sjedala, a na sjedalima vidjeh sjediti dvadeset i četiri starješine odjevene u bijele halje; i imahu oni na svojim glavama vijence od zlata.

Možda nećemo proći kroz cijeli taj stih. Pa, krenimo. 4. stih, pogledajte sada, kada Ga je Ivan vidio, tu smaragdnu boju oko Njega,

Ništa u svojim rukama ne donosim,

Jednostavno se držim za Tvoj križ.

84 Taj veliki Dragulj! Kakav je bio? Bio je savršen. Bio je u dobi od trideset i tri godine kada Ga je Bog provukao kroz veliku drobilicu, kada Ga je uzeo onamo te Ga počeo oblikovati. Sasjekao Ga, gnječio Ga, udarao Ga.

... On bijaše ranjen za naše prijestupe,... satrt za naše opačine; kazna za naš mir bijaše na njemu; njegovim ranama mi smo iscijeljeni.

Što je Bog učinio tom savršenom Čovjeku? Samo je jedan u svijetu, samo jedan u svijetu i to je bio On! I Bog Ga je ovdje isklesao: „On bijaše ranjen za naše prijestupe.” Zato što sam bio grješnik, dopustio je da nada mnogom zasvijetli dugino Svjetlo Njegovih sedam crkvenih doba kako bih znao da je bio ranjen za moje prijestupe.

Eto vam sedam duginih boja. „On bijaše satrt za naše opačine; kazna za naš mir bijaše na Njemu; Njegovim ranama mi smo iscijeljeni.” Bog Ga je sjekao i udarao Ga i gnječio Ga te Ga sasjekao da bi kroz Njegove smrtno rane mogao odraziti oproštenje grijeha, radost, mir, strpljivost, dobrotu, krotkost, ljubaznost. Sedam Duhova Božjih su sedam plodova Duha koji će se odraziti natrag u Njegovim ljudima. Bio je satrt, oblikovan i načinjen da bi Božje Svjetlo sjajeći kroz tijelo tog jednog Čovjeka moglo otkupiti cijeli svijet: „Bit ću podignut sa zemlje, sve ću privući k sebi.” Promatrajte te dugine boje kako se odražavaju.

85 Ali kada Ga je Ivan ovdje vidio, što je bilo? Vrijeme otkupljanja je završilo. Sve je završilo tako da Ga je vidio natrag u Njegovom prvobitnom stanju, boji jantara. Ne tek samo polovicu svijeta, to može samo... sunce, samo obasjati polovicu svijeta u jedno vrijeme, razumijete, dok se okreće. No kada Ga je Ivan vidio, On je sjedio izgledom nalik kamenu jaspisu i sardu, boje jantara; zajedno izmiješajte to dvoje, dobijete jantarnu. „I boju jantara uokolo Prijestolja!” O! O, kažem vam, da jednostavno... mogli bismo ići samo dalje i dalje.

Sedam Duhova, sedam boja, sedam crkvenih doba, sedam propovjednika, sedam svjetla, sve je u sedam. Bog je savršen u „sedam”. Bog je radio šest dana, sedmog je dana počnuo. Svijet će postojati šest tisuća godina, a sedme tisuće je Milenij.

86 Primijetite, u polukrugu, „polovica još nije obznanjena”. Dakle, zasigurno te stvari nešto predstavljaju.

Dakle, u Izlasku 23, 13 i u Hebrejima 6, 12, Bog je sklopio savez sa samim Sobom te se zakleo samim Sobom. Hebreji 13 nam kažu da, ili 9, 13, da se zakleo samim Sobom. Nije bilo nikog većeg kime bi se On zakleo kada je rekao Abrahamu i Izaku, tamo rekao Abrahamu da će sklopiti

Ezekielu, i pročitajmo ovdje gdje Ga je Ezekiel također vidio. I usporedimo sada ove citate Pisma i vidimo gdje smo. Ezekiel 1. poglavlje, u redu, sada na trenutak pročitajmo. Sada ću pročitati prvih pet stihova, a potom ćemo čitati, imam označeno ovdje, od 26. do 28. Ali sada pročitajmo prve stihove 1. poglavlja proroka Ezekiel. U redu:

I zbilje se to tridesete godine, u četvrtom mjesecu, petoga dana toga mjeseca... Bijah među prognanicima - među prognanicima kod rijeke Kebar;... (Je li to točno, Kebar? K-e-b-a-r, Kebar.)... i otvoriše se nebesa i ja vidjeh viđenje Božje.

I u... (Pazite sada.)... Petoga dana toga mjeseca, koji je mjesec tog sužanjstva kralja Jehojakina,

Riječ GOSPODINOVA dođe izričito svećeniku Ezekielu, sinu Buzijevu, u zemlji... Kaldejaca, kod rijeke Kaber; i bijaše na njemu ruka GOSPODINOVA.

I pogledah, i gle, vihor dođe sa sjevera,...

65 Promotrite ovog proroka ovdje, pet stotina i devedeset pet godina prije dolaska Krista, vidite kako se njegova vizija slaže s Ivanovom:

... vihor dođe sa sjevera, golem oblak, ... oganj koji sam sebe obuhvaća; i oko njega bijaše svjetlost, a iz njega, iz samoga ognja, bijaše nešto boje jantara.

Iz središta toga ukaza se obličje četiriju živih bića. Ovakav bijaše njihov izgled: imahu obličje... čovjeka.

Primijetite, boja Duha Božjega koja je bila nad obličjem ovih četiriju Stvorenja bila je jantarna. Jantar je žućkasto zelen. Primijetite sada, [Brat Branham se zaustavlja i lupka po nečemu da bi objasnio. - urednik] „žućkasto zelen”, jantar, o, On je isti jučer... On - On se otkrio Ezekielu: usred Ezekielove vizije ovo Svjetlo koje je vidio kako se ukazuje nad četirima živih Stvorenja bilo je žućkasto zeleno. Kada se ukazao Ivanu, pojavio se u smaragdu koji je također žućkasto zelen. Sada se ukazuje otkrivaatelju u žućkasto zelenom. Ukazuje se nama u žućkasto zelenom, Svjetlo! Hodajte u Svjetlu, On je Svjetlo.

66 Krenimo sada na 26. stih, tako da možemo čitati do 28. 26. stih:

A iznad svo-...

O, kada dođete doma, želim da to zabilježite i pročitate sve. Uštedimo vrijeme:

A iznad svoda nad njihovim glavama bijaše nešto nalik prijestolju; izgledom poput kamena safira: gore na tome što bijaše nalik prijestolju bijaše nešto kao obličje čovjeka.

To je bio Sin čovječji, razumijete, Krist. Promatrajte sada kako je On, kako je bio ovdje odjeven:

I vidjeh kao sjaj jantara, (promatrajte, oko ovog Sina čovječjega) nešto nalik ognju uokolo iznutra - uokolo iznutra, od oblička njegovih slabina...

67 Poslušajte! Budite duhovni, budite pronicljivi i u svom vlastitom srcu ovdje. Zaklinjem vas u Isusovo Ime, zadržite ovo za sebe! No, samo se sjetite kako je blagoslovljeno!

„Vid-...” Krenimo ponovno s 27. stihom. Slušajte svi! Budite zaista pronicljivi sada!

I vidjeh kao sjaj jantara (to je žućkasto-zeleno), nešto nalik ognju uokolo..., (Oganj uokolo jantarno-zelen. Dakle:) od oblička njegovih slabina pa naviše, (Od njegovih slabina naviše.) i od oblička njegovih slabina... nadalje vidjeh nešto nalik ognju okruženo sjajem. (Oganj sve uokolo.)

Kao obličje duge i u boji za kišnih dana, takav bijaše izgled svjetlosti uokolo. To bijaše izgled i obličje i slava GOSPODINOVA. Kada to vidjeh, padoh na lice; i začuh nečiji glas gdje govori.

68 Promatrajte! Jeste li spremni? Poslušajte! Zadržite ovo sada, samo zapamtite, da znate. (Gene, možeš zaustaviti ovu kasetu.) Poslušajte! (Ne, ne moram je tu zaustaviti, to je u redu. Mislim upravo sačuvati kasetu, omogućiti ovo Crkvi.) Primijetite ovo! Dakle, da biste znali, ta boja Svjetla koja je s Gospodom i Gospodnje Svjetlo koje slijedi Gospoda te je kao Gospod, je jantarna, žućkasto zelena. To je ista boja Svjetla koja je danas s nama, kao što su znanstvenici fotografirali Njegovu sliku, žućkasto zelena, jantarna.

Kada sam bio mali dječak i vidio sam Ga po prvi put, sjećate se vi starosjedioci ovdje. Uvijek sam vam govorio prije nego li je stvarna slika bila fotografirana da je bila žućkasto zelena, što je jantarna. Dakle, da biste znali da Duh Gospoda...

On je rekao kada ga je vidio iz slabina živoga Stvorenja koji je stajao u njegovoj prisutnosti: „Od njegovih slabina naviše bio je nalik ognju, Svjetlo; od njegovih slabina nadalje bio je prekriven Svjetlom. I posvuda uokolo bilo je mnoga boja nalik dugi.” Je li to točno?

69 Želim da zapamtite, Bog i dalje postoji u istim bojama: „...od slabina naviše, oganj, boje jantara”, što je fotografirano filmskom kamerom ili fotoaparatom u boji, „jantara od slabina naviše, od slabina nadalje, i svuda uokolo, mnogo boja nalik je na dugu na nebu nakon kiše.” Isus Krist je isti jučer, danas i zauvijek! Duh Sveti je i dalje u Svojoj sili, i dalje u Svojoj Crkvi u ovim posljednjim danima. Eto. Ne ja, ja sam samo tamo stajao,

samljeti dijamant. Tih četrdeset tona visi na osovini ovdje gore, kruži tako s tim velikim zupčanicima, samo lomi taj kamen na komadiće, ali dijamant će proći pravo kroz to, potisnut će tih četrdeset tona. O! Kada se razlomi te prolazi kroz sito, prosijava se drugim sitima, ispire dolje i onda naposljetku ide na duge transportne trake.

81 Menadžer tih velikih rudnika dijamanta Kimberley bio je jedan od mojih vratara tamo dolje u redu, uistinu ponizan, drag brat.

I potom otprilike metar nad tom vodom, gdje ona teče, je namazan Cosmoline. (Znate, kako - kako nazivate tu stvar? Ta... Meda, što je ono što imamo u staklenki unutra u ormaru? Vazelin!) I nanosimo taj vazelin, otprilike centimetar, skroz ovamo gore na žlijeb. I spušta se, i primijetite, svaki put kada taj kamen pređe preko, otkotrljat će se odmah na tom vazelinu, ali kada dijamant pređe preko njega, on će se zalijepiti. Dijamant je suh i zalijepit će se na njega. Vidio sam kako ih skupljaju, čak one male malecne, te ih odvajaju s povećalom. I pitao sam ih zašto to čine, rekli su da ih prodaju Americi za Victrola igle i takvo što, neće se istrošiti, razumijete.

82 Ali ti veliki dijamanti, dakle, eto, samo su jedan veliki grumen. Ali kada... Uzmuh ih i koriste električne strojeve te ih režu i izrežu dijamant. Potom kada ga izrežu, on treba odražavati svoje karatne žarke boje te će također odražavati sedam boja.

O, kako to Isus...

O, možda imate mnogo novca, možda posjedujete flotu Cadillaca, možda ste pastor neke velike mrtvačnice ili nekakve katedrale ili nečeg, možda ste biskup ili nadbiskup, ali, o, brate, kada pronađeš taj Dragulj, taj Dijamant, čovjek proda sve svoje bogatstvo koje ima, razdijeli ga, sve ostalo.

83 Pogledajte usnulu djevicu. O, što je ona učinila? Morala je nešto prodati da bi kupila sebi Ulje. Što je morala prodati? Svoja stara crkvena vjerovanja i denominacije i takvo što. Prodala je sve što je imala da bi pronašla Krista, Krista, tog velikog Dragulja. Isus, to tijelo... [Prazno mjesto na kaseti. - urednik]...?... Imam kartu za odlazak u nebo kada vlak prođe jednog od ovih mračnih jutra. O, kakav blagoslov!

O, dragocjen je taj izvor

Koji me čini bijelim kao snijeg,

Nijedan drugi izvor ne znam,

Ništa osim krvi Isusove.

Ni popularnost, ni velike stvari, niti išta, ni bogatstvo, niti - niti išta, samo mi daj taj dragocjeni Izvor. To je sve!

Isto što je i Ivan vidio: Isusa, okružje prihvaćenog Božjeg saveza u nebesima. I uokolo Njega bila je duga, uokolo Prijestolja, izgledom slična smaragdu, jantarno zeleno Svjetlo uokolo Prijestolja. Slava Bogu!

78 Promatrajte! Noina se prvenstveno sastojala... Noina duga prvenstveno se sastojala od sedam boja. Svi znaju da duga ima sedam boja. Dakle, koje su te boje? Crvena, narančasta... ljubičasta. Ne, crvena - crvena, narančasta... zelena, plava, indigo i ljubičasta. To su boje duge. Sada imamo duboku stvar ovdje i jednostavno ću morati dotaknuti njenu samu bit jer postaje odveć kasno. Sada zapamtite, narančasta... ili crvena, narančasta, žuta, zelena, plava, indigo i ljubičasta.

Dakle, ako primjećujete, sedam. Promatrajte. Sedam duga... mislim sedam boja, sedam duginih boja. To je označavalo sedam lukova! Sedam lukova, sedam crkava odražava sedam svjetla, svako se svjetlo omatalo u drugo. Započelo je s crvenim, crveno. Nakon crvenog dolazi narančasto, što je odraz crvenog. Nakon narančastoga bilo je... nakon - nakon narančastoga dolazi žuto, što je crvena i narančasta izmiješane zajedno, što čini žuto. Zatim zeleno. Zeleno i plavo čini crno. Potom dolazi indigo. I potom od indiga dolazi ljubičasto, koje je djelomice plavo. Haleluja! Zar ne shvaćate? Bog u Svojoj dugi od sedam boja, Svom savezu koji je sklopio, savez kojim će kroz sedam crkvenih doba, sedam boja, spasiti zemlju.

79 Što će On učiniti? Sjetite se, On ga je sklopio sa zemljom, Njegova boja. Ali sada pogledajte. Ova duga samo, horizontalno, samo prekriva (u luku) tek polovicu zemlje. To je sve što je Noina duga obojila, samo... prekrila, tek polovicu zemlje. Bila je u luku, to je sve što možete vidjeti. Ali kada Ga je Ivan vidio u Njegovoj smaragdnoj boji, okružio je cijelo Božje Prijestolje. Polovica još nikada nije bila izrečena. Prekrio je... On jednostavno... nad zemljom tek čini luk, samo je polovica nje, to su crkvena doba.

Ali kada Ga je Ivan vidio u toj boji jantara, boji jantara, okružio je i prekrio uokolo poput aureole. Aureole! [Brat Branham se zaustavlja i lupka po nečemu da bi objasnio. - urednik] Aureola boje jantara okružila je Njegovo biće! Razumijete? Jedna boja, jedan Bog iznad svega, kroz sve i u svemu, ali postoji sedam crkvenih doba.

80 Pogledajte veliki dijamant. Nekada ste ih nalazili... možete ih naći na ulicama u Africi. Nećete se usuditi zadržati nijedan jer nije izrezan. Uzmite jedan koji nije izrezan, odmah će vas radi toga staviti u zatvor te vam dati doživotnu zatvorsku kaznu zbog posjedovanja. Morate ga prijaviti čim ga pronađete.

Dakle, oni uzmu taj dijamant... O, to je teško. Vidio sam veliku drobilicu od četrdeset tona kako ovako stoji gore, oni utrpaju taj plavi kamen unutra, drobi ga okolo, samelje taj kamen baš u pepeo, ali neće

već je to bila slika koja je fotografirana. Želim da to gledate, upravo točno ono što je Ezekiel vidio. Iste boje, na isti način te je djelovano na isti način, i izliveno na isti način na živa Stvorenja. Što je to? Živa Stvorenja predstavljaju živu Crkvu, Crkvu koja živi silom i Kristovim uskrsnućem. Tim istim bojama jantara prekrivena je od slabina naviše, od slabina nadolje.

70 Nema više nagađanja, znanost je fotografirala slike! Pogledajte njihove slike, samo pogledajte boje ognja unutra. Razumijete? Duga. Pogledajte ovu žućkasto smaragdnu boju. Dakle, na ovom fotoaparatu, to je bio tek običan fotografski fotoaparat. U ovom je fotoaparatu bila boja, slike u boji, Kodachrome boja. Pogledajte smaragdne boje unutra. Ako bih mogao izložiti to negdje na svjetlo gdje biste mogli vidjeti vi straga. Možete li sada vidjeti? „Poput duge“, pogledajte pruge kako se pojavljuju natrag i naprijed poput duge, svaka drugačije boje. Ući ćemo u to za nekoliko minuta, koje su te boje i što odražavaju?

O! Od toga moje jadno srce zalupa od radosti. I znati da u ovom danu u kojem živimo, da Krist... kada su sva ostala tla živi pijesak, sva ostala tla. Razmišljam: „Zašto to ne mogu reći? Zašto To ne mogu objasniti svijetu?“ Svijetu nije bilo namijenjeno To razumjeti. Svijet To neće razumjeti, nikad neće razumjeti. Ali Crkva prima najsilnije potresanje koje je ikad imala!

71 U tim danima nisu mogli fotografirati sliku Toga. Sada mogu jer imaju mehaničke uređaje. Oni koji pokušavaju iskoristiti mehaniku da bi porekli Boga, vraćaju se pravo okolo i dokazuju da Bog postoji. Tako je: „Smaragd.“ Dakle, zapamtite, nisam to ja izmislio, čitam vam to izravno iz Biblije. Pazite dok čitam i gledajte, i evo da je To isti Gospod Bog, nema razlike. Promotrimo 27. stih:

I vidjeh...sjaj jantara, nešto nalik ognju...

Razumijete, poput sjaja plamena. Razumijete? Boje jantara dolaze iz ognja. Razumijete li to sada? Jantar, ovo su boje jantara koje dolaze iz ognja. Nadalje evo kaže:

I obličje poput luka, ili duge, u danima nakon kiše... duge, u danima nakon kiše,...

72 I ondje je bilo živo Stvorenje. Ono što je Ivan predstavljao, cijelu Crkvu, bila je uznesena. Rekao sam vam. Jedna osoba ovdje u viziji može predstavljati cijelo Tijelo Kristovo, pokriveno! Pogledajte sada:

I vidjeh... sjaj jantara, nešto nalik ognju... uokolo, i obličje... od obličja njegovih slabina pa naviše, i od obličja njegovih slabina nadolje vidjeh nešto nalik ognju...

Pazite, pogledajte raspršivanje ognja. Iz čega? Duge, sedam boja.

Promatrajte sada, točno je sedam boja tamo, a duga ima sedam boja.

...vidjeh nešto nalik ognju okruženo sjajem.

Kao obličje duge što je u oblaku tijekom kišnoga dana, takav bijaše izgled svjetlosti uokolo. (Uokolo Božjeg Prijestolja, razumijete.) To bijaše prikaz slave GOSPODINOVE.

Ne Gospod, dakle, slava Gospoda. Slava Gospoda prekriva Njegovu Crkvu jer je On u Svojoj Crkvi! Amen! O, nemudrima to zvuči nerazborito, ali koliko je To veliko onima koji vjeruju. Uh-huh.

...To bijaše obličje i prikaz slave GOSPODINOVE. Kada to vidjeh, padoh na lice; i začuh glas kako govori...

Sada on nastavlja te govori što je značila vizija za što jutros nemamo vremena da bismo ulazili u ovo.

73 Sada primijetite kako nam Gospod Svojom velikom milošću daje ove stvari.

Sada uzmimo još jedan stih. I Ezekiel i Ivan su Ga vidjeli u tajni Njegovih boja i Svjetla te je nazvali bojom jantra. Ivan kasnije... Vi koji bilježite... zapisujete citate Pisma, Prva Ivanova 1, 5 do 7. Ivan, kasnije (a bio je na otoku Patmosu otprilike tri godine kada je napisao Knjigu), kada se vratio, starac u svojim devedesetim, u Prvoj Ivanovoj 1, 5 i 7, rekao je: „Bog je Svjetlo.” Ivan je imao iskustvo, vidio Ga je te je znao da On jest Svjetlo, Svjetlo, vječno Svjetlo; ne kozmičko svjetlo, ne svjetlo svjetiljke, električno svjetlo, sunčevo svjetlo, nego vječno Svjetlo! O, kako Ga ljubim. „Bog je Svjetlo.”

74 Primijetite, sada ćemo se vratiti i vidjeti gdje smo. Još smo na 3. stihu, zar ne? Hoćemo li ga završiti? Nadam se. U redu:

...on ... bijaše izgledom kao kamen jaspis i sard: i bijaše uokolo prijestolja duga izgledom slična smaragdu. (Žućkasto zelena.)

Dakle, duga, primijetite da je bila duga. Vratimo se u Postanak 9 i otkrijmo, u Postanku 9, 13. I pronaći ćemo ovdje natrag dugu, kada se duga prvi put pojavila. Postanak 9. poglavlje i početak ćemo s 13. stihom, Postanak 9, 13. Sviđa li vam se svima ovo? O, ja to volim! Ne samo da mi se sviđa, volim to! Pogledajte:

Svoju dugu u oblake stavljam da bude znakom (Pazite!), znakom saveza između mene i zemlje.

Što? „Između Mene i Noe”? Ne. „Između Mene i zemlje.”

Kada navučem oblak nad zemlju i u oblaku se pokaže duga,

sjetit ću se ja svoga saveza između sebe i vas...

Dakle, On se vraća Svom savezu između njih, ali savez duge... Vidite, savez je Noi bio život, da ga je On poštedio, ali savez koji je Bog sklopio sa samim Sobom bio je duga, da neće... Dakle, za trenutak ću vam pokazati kakav je bio Noin savez s Bogom. Ali ovo je ovdje bio Božji vlastiti savez sa samim Sobom, amen, duga.

75 Sada nalazimo da je savez onda „znak”, jedan znak. Bog je ovdje rekao da jest „znak”, zar ne? Razumijete?

Ja... stavljam svoju... Svoju dugu u oblake stavljam, (To je nakon uništenja svijeta, uništena vodom, svako tijelo osim Noe - Noe bilo je uništeno.) da bude znakom saveza između mene i zemlje.

Ne „Mene i svijeta”. Svijet je „kozmos”. Razumijete? Već je to „između mene i zemlje”. Bog je rekao: „Načinio sam tu zemlju. I tako sam okrutno postupio s njom da sam je jednostavno izokrenuo te je raznio. I - ja - ja - ja - ja - možda nisam trebao to učiniti.” Rekao je: „Čak mi je bilo žao, bilo je toliko užasno.”

76 Što mislite da će sada biti kada On dođe u Svojoj srdžbi? Budi ispravan, grješni prijatelju.

O, pazite i čekajte da vidite taj znak,

On ponovno dolazi. (Vjerujete li to?)

On ponovno dolazi. (Volim to, a vi?)

O, hoćeš li biti ubrojen kao jedan od Njegovih neprijatelja? (Ne bih želio biti taj. Biste li vi? Ne, gospodine. Biti neprijatelj prot-... Ili biti neprijatelj Njemu; biti s Njim bi bilo dobro. Ali protiv Njega...)

Budite čisti iznutra, pazite i čekajte da vidite taj znak,

On ponovno dolazi. (Hmm!)

77 Dakle, savez, znak čega? Znak čega? Žrtve koja je prihvaćena. Sada uzmite Postanak 8, 20. Dakle, Postanak 8, 20 i 22, u redu, odmah je na prethodnoj stranici.

I načini Noa žrtvenik GOSPODINU; i uze... svake čiste životinje i... svake čiste ptice i prinese žrtve paljenice na žrtveniku.

I omirisao GOSPODIN ugodan miris; i reče Gospodin u svome srcu: „Neću više prokleti zemlju (prokleti zemlju) zbog čovjeka, jer misao njegova srca opaka je od njegove mladosti; niti ću ponovno zbrisati svako živo biće, kao što sam učinio.

I sada možemo pročitati posljednji stih:

I... Sve dok zemlje bude, sjetve i žetve,... studeni i vrućine,... ljeta i zime,... dana i noći prestati neće. (Savez.)